PUBLISHED AND DISTRIBUTED UNDER PERMIT (No. 556.) AUTHORIZED BY THE ACT OF OCTOBER 6, 1917, ON FILE AT THE POST OFFICE OF NEW YORK, N. Y. By Order of the Pres., A. B. Burleson, P. M. Gen.

Največji slovenski dnevnik v Združenih državah.
Velja za celo leto.....$6.00
Za pol leta.....$3.00
Za New York celo leto.....$7.00
Za inozemstvo celo leto.....$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in the United States,
Issued every day except Sundays and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: 2876 CORTLANT. Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879. TELEFON: 4687 CORTLANDT.

NO. 7 — ŠTEV. 7. NEW YORK, MONDAY, JANUARY 10, 1921. — PONDELJEK, 10. JANUARJA, 1921. VOLUME XXIX. — LETNIK XXIX.

INDUSTRIJALNO OŽIVLJENJE V DETROITU

PET TISOČ MOŽ SPREJETIH NAZAJ NA DELO IN VEDNO VEČ ZDRAVIH ZNAMENJ JE OPAZITI. — AVTOMOBILSKA INDUSTRIJA. — OBRATOVANJE BO KMALO ZOPET V PRAVEM POLNEM TEKU.

Detroit, Mich., 8. januarja. — Pričetek industrijalnega oživljenja je bilo paziti tekom preteklega tedna v Detroitu v pregledu glede razmer, katerega je objavil George W. Grant, tajnik zveze delodajalcev. Približno pet tisoč mož je bilo poklicanih nazaj na delo in vsa znamenja kažejo, da bo opaziti sicer počasno, a stalno izboljšanje, dokler ne bo dosegla avtomobilska industrija svoje normalne aktivnosti, — je rekel Mr. Grant. Dostavil je, da tukajšni izdelovalci splošno pričakujejo, da bo stagnacija v prodaji na drobno prenehala kakorhitro bodo otvorjene letne razstave.

Čeprav so nekatere izmed največjih tvornic v mestu popolnoma zaprte ter se ni objavilo nobenega določenega datuma, kedaj bodo zopet pričele z obratovanjem, je vendar soglasno z Grantom opaziti znake, da ne bo ta nezaposlenost več dolgo trajala. Med temi napravami so tudi one Forda in Dodge-a.

Številne druge tvornice so obdržale v službi le malo število delavcev, a od časa do časa se sprejema na delo nove sile, vsled česar se število zaposlenih delavcev vedno množi.

Liberty Motor Company je danes objavila, da bo dne 17. januarja sprejela na delo več sto nadaljnih mož in da se bo število delavcev počasi povečalo.

Neoficijelna poročila pravijo nadalje, da bodo Continental Motor naprave prihodnji ponedeljek zopet otvorjene v gotovih departmentih.

Glasi se, a je Dodge naprava pripravljena pričeti z obratovanjem v teku enega tedna. Čeprav pravi neka oficijelna objava, nabita na glavnih vratih Fordove naprave, da se ne bo tekom tekočega meseca pričelo z delom, krožijo vendar poročila da ne bo prekinjenje obratovanja trajalo toliko časa.

Liberty Motor Company, ki je delala z zelo skrčenim številom delavcev, je objavila, da bo sprejela dne 17. januarja na delo več sto nadaljnih mož.

Ta akcija pomenja povečano obratovanje v številnih tukajšnih napravah, ki izdelujejo delo avtomobilov.

DOGOVOR MED BRAZILIJO IN FRANCIJO.

Pariz, Francija, 8. januarja. — Vprašanja, tikajoča se principa lastninstva prejšnjih nemških ladij, ki so bile internirane v Braziliji tekom vojne, so bila rešena med Francijo in Brazilijo na povsem zadovoljiv način, soglasno z izjavo Rodriga Octavio, podtajnika za zunanje zadeve v Braziliji, ki je rekel:

— Vprašanje se je rešilo na zadovoljiv način ter le še čakamo, da sprejmo tudi Anglija to rešitev, nakar bo cela zadeva konečno rešena. Anglija se bo najbrž odločila v teku par dni.

KARDINAL GIBBONS JE ŠE VEDNO BOLAN.

Baltimore, Md., 9. januarja. — Danes je zapustil kardinal Gibbons za par ur svojo posteljo. Vosili so ga v vozičku po vrtu. Njegovo zdravstveno stanje je še ved slabo, toda vse kaže, da je kriza prestana.

DENARNE POŠILJATVE V ISTRO, NA GORIŠKO IN NOTRANJSKO.

Izvršujemo denarna izplačila popolnoma zanesljivo in sedanjim razmeram primerno tudi hitro po celi Istri, na Gariškem in tudi na Notranjskem, po ozemlju, ki je zasedeno po italjanski armadi.

Včeraj smo računali za pošiljatve italjanskih lir po sledečih cenah:

50 lir	$ 2.30
100 lir	$ 4.00
300 lir	$11.40
500 lir	$19.00
1000 lir	$37.00

Vrednost denarju sedaj ni stalna, menja se večkrat nepričakovano; iz tega razloga nam ni mogoče podati natančne cene vnaprej.

Mi računamo po ceni istega dne, ko nam poslani denar dospe v roke.

Denar nam je poslati najbolj po Domestic Postal Money Order, ali pa New York Bank Draft.

Tvrdka Frank Sakser,
82 Cortlandt St., New York, N. Y.

BANDITI KONTROLIRAJO JUŽNO ARGENTINO.

Buenos Aires, Argentina, 8. januarja. — Oddelek banditov se nahaja v dejanski kontroli Santa Cruz ozemlja v južni Argentini, kjer je bila policija poražena, več vodilnih mož odvedenih ter veliko število ljudi ubitih in ranjenih, soglasno s poročili časnikov v Punta Arenas ki navajajo izjave beguncev iz dotičnega okraja.

Gibanje se je pričelo tekom neke stavke delavcev na renčah ter se glasi, da se je izpremenilo v vlado banditov in drugih elementov ki stoje izven postave. Sila oboroženih banditov, katero se ceni na 35 mož, je obiskala osamljeno stoječe renče in vasi, kjer je plenila in požigala. Baditi so zadeli na malenkosten odpor, kajti policijska sila je slaba in komunikacijska sredstva so skrajno pomanjkljiva.

Vlada je dobila pozive na pomoč od prebivalcev Santa Cruz okraja in belgijski generalni konzul je naprosil za zavarovanje življenj in lastnine Belgijcev, ki žive v dotičnem ozemlju.

PREDSEDNIKOVO ZDRAVSTVENO STANJE.

Washington, D. C., 9. januarja. Danes se je mudil v Beli hiši dr. Francis X. Dercum, slavni philadelphijski zdravnik za živčne bolezni. Ker so nekateri mislili, da je njegov obisk v zvezi s kako obnovitvijo predsednikove bolezni, je izjavil, da je predsednik popolnoma zdrav ter da ga je povabil le na prijateljski obisk.

RESIGNACIJA MILNERJA.

London, Anglija, 7. januarja. — Angleški kolonijalni minister, lord Milner, bo resigniral, kot se je izvedelo iz dobro poučenega vira.

PREDNO SE ODLOČITE

za svojo družino sorodnika ali prijatelja naročiti vozni listek, ali poslati denar v domovino, da si ga potnik sam kupi, pišite najprvo za tozadevna pojasnila na znano in zanesljivo tvrdko

FRANK SAKSER,
82 Cortlandt St., New York, N. Y.

AMERIŠKI PODADMIRAL, KI JE ADOPTIRAL SEDEM RUSKIH SIROT.

ODNOŠAJI MED KUBO IN ZDRUŽENIMI DRŽ.

Poslanik republike je odobril ameriško misijo. — Prepričan o uspešnosti delovanja.

Washington, D. C., 8, januarja. V nekem ugotovilu, katero je izdal danes glede misije generala Crowderja na Cubo, je dal Don Carlos Manuel de Cespedes, tukajšnji cubanski poslanik, izraba svojemu prepričanju, da bo konferenca med njegovim predsednikom ter generalom Crowderjem "zelo blagodejna".

Ugotovilo je naslednje:

— Predsednik je sprejel generala Crowderja z veliko kordijalnostjo in uvodna konferenca je bila skrajno zadovoljiva. Dosti povoda imam za domnevanje, da bodo konference med predsednikom ter generalom Crowderjem zelo blagodejne za interese tako Združenih držav kot Cube.

— Problemi Cube bodo našli svojo najboljšo rešitev v odredbah, katere bo sprejel cubanski kongres, da uravna ekonomske in finančne krize, kajti na Cubi ni nobenega problema, katerega bi se ne dalo rešiti na zadovoljiv način v kratkem času.

— Razventega pa bo domoljubje Cubancev brez dvoma pregnalo iz političnega ozračja vznemirljive okoliščine, ki za enkrat preprečujejo političnim strankam na Cubi primeren narodni sporazum soglasno s postavami in ustavo Cube katero je treba vzdržati in katero se bo vzdržalo.

Havana, Cuba, 8. januarja. — General Jose Miguel Gomez, liberalni kandidat za predsedništvo tekom zadnjih volitev, se je podal na križarko Združenih držav "Minnesoto", da se posvetuje z generalom Crowderjem kot zastopnikom predsednika Wilsona glede vprašanj, ki se tičejo tako Cube kot Združenih držav.

VERSKA BLAZNOST.

Danville Ill., 7E. januarja. — Na štirideseti dan svojega stradanja v poskusu, da dovede svojega moža do tega, da se pridruži njeni cerkvi, je dobila Mrs. Ernst Harrington majhno mrzlico. Rekla je, da ni zavžila nobene hrane odkar se je pričela postiti in da namerava nadaljevati s stradanjem, dokler ne bo srce njenega moža omehčano.

Njen mož je pisal superintendentu njene cerkve pismo, v katerem ga je prosil, naj upliva na njegovo ženo, da bi opustila svoje blazno početje.

EUGENE DEBS BO MORDA IZPUŠČEN

Generalni državni pravdnik bo priporočil predsedniku, naj ga izpusti iz ječe v Atlanti.

Washington, D. C., 9. januarja. Iz zanesljivega vira se je izvedelo, da bo priporočil predsedniku Wilsonu, naj izpusti iz ječe starega socijalističnega voditelja Evgena Debsa, ki je zastran prekršitve špionažne postave obsojen v desetletno ječo. Pripomniti je treba, da ga bo predsednik Wilson samo iz ječe izpustil, ne pa pomilostil. To se pravi, da Debs ne bo imel svojih državljanskih pravic, tudi če se bo nahajal na svobodi. Warden v Atlanti je podal o jetniku jako ugodno poročilo.

Debsovi prijatelji pa s tem nikakor niso zadovoljni. Vsi, posebno pa Mayer London iz New Yorka si prizadevajo doseči popolno pomiloščenje, kajti v nasprotnem slučaju bi bil Debs brez državljanskih pravic politična ničla.

BAVARSKI KRALJ STAR 76 LET.

Bern, Švicarska, 9. januarja. — Bivši bavarski kralj Ludovik III. je obhajal v petek svoj šestinsedemdeseti rojstni dan. Bivši kralj je v wildenwartskem sanatoriju.

OTVORITEV BREZŽIČNEGA PROMETA.

Pariz, Francija, 7. januarja. — Jutri, dne 8. januarja bo otvorjen javni brezžični brzojavni promet med Francijo in Združenimi državami.

SLOVENSKO – AMERIKANSKI KOLEDAR

za leto 1921.

Največji slovenski koledar v Ameriki in edini za

40 CENTOV
(s poštnino vred)

Pošljite ga sorodnikom in prijateljem v Jugoslavijo.

Cena za Jugoslavijo ista.

Vsebuje povesti, članke-razprave, potopise, šalo itd. — Krasne slike. V zalogi ga ima le še par sto iztisov:

Slovenic Publishing Co.,
82 Cortlandt St., New York City.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDR. DRŽAVAH.

HRVATJE VSTANOVILI REPUBLIKO NA KRKU

Vršile so se velike demonstracije. Trije vojaki mrtvi. — Po pogodbi pripada Krk Italiji.

London, Anglija, 9. januarja. Iz Opatije je dospelo sem preko Rima poročilo, da se je prebivalstvo otoka Krka spuntalo proti italjanski vladi ter proklamiralo "hrvaško republiko". Trije vojaki so bili mrtvi.

Krk je otok v Kvarnerskem zalivu. Annunzio ga je hotel po vsej sili imeti, toda italjanska vlada je vstrajala pri svoji zahtevi in tako je pripadel soglasno z rapallsko pogodbo Krk Italiji.

Bern, Švica, 9. januarja. — Gabriel D'Annunzio išče zavetišča v Švici. Sem je poslal nekega svojega bivšega častnika z naročilom, naj mu zarenta lepo vilo v Lugano. Lugano je v neposredni bližini italjanske meje, in tamošnji občevalni jezik je laški.

Švicarska vlada pa noče o tem ničesar slišati, ker ima baje že preveč bankrotnih "veljakov" v svoji sredi.

GRŠKA BO PRIZNALA ALBANIJO.

London, Anglija, 8. januarja. V nekem sporočilu iz Avlone na Exchange Telegraph Company preko Rima se glasi, da bo posledica konference med južno-albanskimi načelniki ter governerjem Epira priznanje neodvisnosti Albanije od strani Grške.

To pomenja seveda velik križ črez račun Italije, ki je skušala podpihovati spor med Grško in Albanijo.

BOJI V MALI AZIJI.

Carigrad, Turčija, 8. januarja. Turki so vprizorili zadnji čas več poskusov, da bi zavzeli Aintab. Francoske čete so se umaknile v močne postojanke ter se pripravljajo na protinapade.

POJASNILO.

Mnogo potnikov, ki so zadnje čase prišli iz starega kraja, se je pri nas pritožilo, češ, kakšnega zastopnika imamo v Ljubljani. Na vprašanje, kdo je ta zastopnik, so odgovorili, da je Leo Štrukelj, ki preži na odhajajoče potnike na Kolodvorski ulici v Ljubljani. Izvedeli smo še-le od potnikov, da se izdaja za našega zastopnika.

Na tem mestu izjavljamo, da Leo Štrukelj ni naš zastopnik in nismo žnjim v nikaki zvezi.

Frank Sakser.

TRGOVSKA POGODBA MED ANGLIJO IN RUSIJO

TRGOVINSKA POGODBA MED ANGLIJO IN RUSIJO ZA ENKRAT ŠE NE BO SKLENJENA. — BATI SE JE ZAPLENJENJA ZLATA. — BANKE BAJE NE BODO HOTELE SPREJEMATI RUSKEGA ZLATA.

London, Anglija, 8 januarja. — Novi ugovori, predlagani z ozirom na trgovinski dogovor med Anglijo ter sovjetsko Rusijo, so napotili Leonida Krasina, boljševiškega trgovinskega odposlanca, da je preložil svoje odpotovanje iz Londona v Moskvo, kajti odpotovati je hotel še tekom današnjega dne. Londona ne bo zapustil preje kot v ponedeljek ali torek ter je zopet prosil za konferenco s Sir Robert Horne-om, predsednikom trgovskega sveta. Ta konferenca je bila določena za ponedeljek.

V kolikor pridejo vpoštev principiji trgovanja, je dogovor pripravljen za podpis. Prišla pa sta na površje dva bistvena nesporazuma, ki zadržujeta končno sklenjene dogovora, soglasno z informacijo, ki je prišla danes iz urada Sir Roberta. Eden teh nesporazumov je zelo važno vprašanje propagande, vendar pa se domneva, da bi se dalo spraviti s pota tudi ta ugovor, če bi bil sam. Sovjeti pa ne morejo dati nobenega jamstva, da ne bodo zlata, katerega bodo poslali semkaj v plačoilo za blago, sprejeto od Anglije, zahtevali zase interesi, ki imajo velike tirjatve na naslov boljševikov.

To je stvar, glede katere bodo odločila izključno le sodišča in vsled tega je težko ob tem času za vlado povedati Moskvi pozitivno, da ne bo nikakih zadreg, ko bo prišlo zlato.

Nadaljna zadrega je ta, da tukajšnje banke ne bodo hotele sprejemati ruskega zlata, o katerem se glasi, da je nečisto in banke se nočejo lotiti naloge, da bi ga stopile ter preiskusile njegovo pristnost. Mogoče bi bilo poslati denar na Švedsko, ga izpremeniti tam v kovan denar ter ga nato poslati semkaj, a ta metoda ima tudi svoje nevarnosti.

PROTI – JAPONSKE POSTAVE V TEXAS

Prebivalci nižje Rio Grande doline zahtevajo postavno varstvo. — Oživljenje stare postave.

San Benito, Texas, 8. januarja. Tekom naslednjega tedna bo odposlan v Austin poseben odposlanik, ki bo pojasnil državnim urad nikom sklep prebivalcev nižje Rio Grande doline, da hočejo imeti na vsak način varstvo proti japonski kolonizaciji. Tako je objavilo danes ravnateljstvo trgovske zbornice San Benito okraja. Ta korak je bil odobren v resolucijah, ki so bile sprejete na sestanku tega zastopstva.

Trgovska zbornica tega okraja ima 950 članov, ki so farmerji in trgovci. Resolucije izjavljajo, da zahtevajo prebivalci doline tako postavno varstvo proti japonski kolonizaciji kot si jo je zagotovila California potom postave glede posestvovanja zemlje, ki je bila sprejeta pred kratkim.

Harligen Texas, 8. januarja. — Po dolgi konferenci z dvema japonskima družinama, ki sta dospeli v Harlingen, da se naselita v Texasu ter se pečata s poljedelstvom, so sestavili zastopniki Ameriške legije danes načrte za povratek orijentalcev v Californijo. Uradniki Legije so nadalje obljubili svojo pomoč pri poskusu, da dobe Japonci nazaj denar, katerega so že plačali agentom za zemljo. Glasi se, da znaša svota $10,000.

Pravni zastopniki Legije so obvestili Japonce, da prepoveduje neka stara postava v Texasu, sprejeta 1892 inozemcem, ki ne žive v državi, lastovati zemljo. Nadalje se je informiralo Japonce, da se bo uvedlo sodnijsko postopanje proti Japoncu v Los Angeles, od katerega je bila kupljena zemlja.

Oba Japonca sta izjavila: Mi nočemo živeti, kjer nas ne marajo.

ČUDEN PATRON.

Usodepolni učinki prohibicije, ki je izrpemenila celi narod v amaterske pivovarje in distilerje, so našli pred par dnevi svoj vzgled v nekem George Johnson iz Woodside, L. I., ki je prosil policijskega sodnika v Flushing policijskem sodišču, naj ga pošlje na neki kraj, kjer bi mogel okrevati od svoje navade, da kuha doma sam svojo pijačo. Tudi njegova mati je prosila sodnika, naj podpira njenega sina v tem stremljenju. Sodnik je vprašal presenečen, če ni prohibicija prav nič pomagala.

— Ne, — je rekla mati čudnega patrona, — kajti to, kar kuha moj sin sedaj doma, ima strašen kik.

Sodnik je dal izraza svojemu obžalovanu ter rekel, da ne more ničesar storiti in da naj George sam skuša iznebiti se te grde navade.

Premislite dobro, komu boste vročili denar za poslati v stari kraj ali pa za vožnje listke.

Sedaj živimo v času negotovosti in zlorabe, vsak skuša postati hitro bogat, ne glede na svojega bližnjega. Razni agentje in zakotni bankirji rastejo povsod, kakor gobe po dežju.

V teh časih se stavijo v denarnem prometu nepričakovane zapreke starim izkušenim in premožnim tvrdkam; kako bo pa malim, neizkušenim začetnikom mogoče izpolniti svoje neutemeljene obljube, je veliko vprašanje.

Naše denarne pošiljatve se zadnji čas po novi zvezi in na novi način primerno sedanjim razmeram v Evropi dovolj hitro in zanesljivo izplačujejo.

Včeraj smo računali za pošiljatve jugoslovanskih kron po sledečih cenah:

300 kron	$2.35	1,000 kron	$ 7.50
400 kron	$3.10	5,000 kron	$37.25
500 kron	$3.85	10,000 kron	$74.00

Vrednost denarju sedaj ni stalna, menja se večkrat nepričakovano; iz tega razloga nam ni mogoče podati natančne cene vnaprej. Mi računamo po ceni istega dne, ko nam poslani denar dospe v roke.

Denar nam je poslati najbolj po Domestic Money Order, ali po New York Bank Draft.

Tvrdka Frank Sakser,
82 Cortlandt St., New York, N. Y.

"GLAS NARODA"

SLOVENIAN DAILY
Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(a corporation)

FRANK SAKER, President LOUIS BENEDIK, Treasurer

Place of Business of the Corporation and Addresses of Above Officers: 82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"Glas Naroda" izhaja vsak dan izvzemši nedelj in praznikov.

Za celo leto velja ista za Ameriko in Canado	$6.00	Za New York za celo leto	$7.00
Za pol leta	$3.00	za pol leta	$3.50
Za četrt leta	$1.50	Za inozemstvo za celo leto	$7.00
		za pol leta	$3.50

GLAS NARODA
(Voice of the People)
Issued every day except Sundays and Holidays
Subscription yearly, $6.00

Advertisement on agreement

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovolijo pošiljati po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

GLAS NARODA
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 5878

Nekaj misli za javnost.

Kovani denar Združenih držav nosi dva napisa.

Prvi se glasi: — E pluribus unum, — in drugi: — In God We Trust. —

Ta dva napisa boste našli tudi na Lincoln centu, umetniško izvršenem denarju, vrednem študija, ne le radi obeh napisov, temveč tudi raditega, ker nosi sliko Lincolna.

Abraham Lincoln je vrjel v ta dva temeljna principa ameriške demokracije, enotnost in vero ter tudi deloval temu soglasno.

Počasi in z naporom se učimo mi in se uči ves svet z nami vred da pomenita ta dva napisa nekaj več kot pa enostavno kombinacijo črk. Učimo se, da pomenjata moč, uspeh in srečo.

* * *

Velika vojna, ki je toliko zahtevala, nas je tudi privedla do spoznanja greha razsipnosti. Raziskalo se je vse vrste razsipanja ter jih ustavilo. Sedaj, ko se borimo, da popravimo veliko trošenje vojne, občutimo še večje trošenje, namreč trošenje miru.

Veliki trgovski voditelji, oni, ki hodijo po višinah, so občutili smer toka. Velike korporacije so pričele stavljati svojim ljudem ponudbe, da postanejo člani korporacije.

Ta teden je Union Pacific železnica objavila načrt, soglasno s katerim daje vsem uslužbencem privilegij, da kupijo delnice družbe in sicer na obroke. United States Steel Corporation je položila na stran novo izdajo delnic v istem namenu. Številne druge korporacije so sprejele isto politiko.

Zastopniki delavskih unij stare šole se boje, da pomenja to napad na unije. Dejanski ima pa ta stvar veliko večji pomen.

Industrijalni izvedenci prihajajo do prepričanja, da so delavne sile, mehanične, uradne in štabne, kapital, katerega se je preje v veliki meri trošilo. Te sile poslujejo skozi omejeno število ur ter se nato porazgube. Ustroj velike naprave, nje vodilna sila, pa posluje praktično skozi ves čas. Mehanične sile delujejo par ur ter se nato ne brigajo za nobeno stvar. Vodilne sile, predstavljajoče kapital ter mehanične sile, obstoječe iz organiziranega dela, so si v neizogibnem konfliktu. Druge skupine noseče bele ovratnike, spadajo v sredino.

Kadar dela človek zase, dela neprestano, — ne seveda telesno, temveč z interesom in dobro voljo. On ne dela le s svojimi rokami, temveč tudi s svojim umom in svojim srcem. Ker je lastnik, je tudi sodelavec ter se ne more boriti proti samemu sebi.

Dosedaj je bilo težko za delavca dobiti zanimanje za njegov lastni posel, tudi če si je želel kaj takega. Delnice se je izdajalo v velikih množinah ter prodajalo večinoma na trgu, kateremu se delavec ni mogel približati. Sedaj pa so mu delnice na razpolago.

Ali jih bo vzel?

* * *

Ko so stopile Združene države v vojno, je stala vlada pred problemom, kako dvigniti velike svote denarja. Očividno je bilo, da navadna sredstva ne bodo zadostovala. Treba je bilo izposoditi si denar od naroda. Bondov v vrednosti več kot dvajset tisoč milijonov dolarjev je prišlo v roke naroda. Pretežni del teh bondov je ostal tam.

Pred kratkim je pričela neka velika finančna tvrdka s kampanjo v listih v namenu, da pospeši varčevanje in investiranje prihrankov v dobre obvezniee. Kljub svoji dobri organizaciji ter številnim močem, katere je imela na razpolago, pa ta tvrdka ni bila v stanu rešiti v primernem času vseh vprašanj, ki so prihajala nanjo.

Veleke izdaje delnic v preteklem letu so bile neizogibna posledica splošne napihnjenosti. Velik del teh delnic je bil sleparskega značaja. Ponehanje te napihnjenosti je razkrilo sleparije in neprevidni kupci so imeli izgube, katere se ceni na približno pet sto milijonov dolarjev. V nekaterih krogih je čuti zahtevo, da se uveljavi primerne zakone ter zavaruje splošno občinstvo. Mogoče je res, da je treba dodatne zakonodaje, a najbolje zavarovanje javnosti obstaja v publiciteti. Sleparji so vedno energični oglaševalci. Pobijte jih pri igri sami. Povejte javnosti na način, ki ji bo razumljiv, kaj je zdravo in dobro. Ljudje bodo vedno dajali prednosti pristnemu.

Trgovci v drugih panogah so se že naučili, kako storiti to. Izrinili so vse sleparske tekmece. Resnično dobro blago ima vedno večjo privlačno silo kot pa sleparsko.

* * *

Finančniki so bili dosedaj preveč ekskluzivni. Le preradi so oni smatrali sami sebe za kasto ter se držali pravil kast. Wall Street ni bil skoro že v nobenem stiku s splošnostjo ter je postajal vsaki dan bolj nepriljubljen in nepopularen. Sedaj pa izgleda kot da vidi novo luč ali pravzaprav luč, ki je vedno svetila, ki pa je bila pogosto zastrta.

Druge tvrdke solidnega slovesa, sledeč vodstvu zagovornikov varčevanja, pripovedujejo javnosti na popularen način, kaj je dobro in vredno investiranja.

Tri korporacije se omenja kot tipične med številnimi drugimi. Delnice in obveznice teh korporacij so prav posebno mične.

Te korporacije so United Steel, ki ima 91.000 navadnih delničarjev; American Telephone & Telegraph Co., ki ima 138.000 delničarjev in Union Pacific Railroad, ki ima 34.000 navadnih delničarjev. To so velike industrijalne korporacije. Same skušajo spraviti svoje delnice bolj in bolj v roke ljudi, ki opravljajo njih delo in ki so vsled tega le majhni nalagalci denarja. S sodelovanjem finančnih izvedencev se lahko razširi posestvovanje delnic v obsegu, kot ga nismo videli še dosedaj. Prihranke od plače in druge prihranke se bo takoj zopet vrnilo produkciji, mesto da se jih zakoplje ali raztrese v divjih špekulacijah, ki se skoro v vsakem slučaju končajo s katastrofo in popolno izgubo denarja.

Vse kaže, da se nahajamo na poti proti resnični industrijalni demokraciji, koje temelja sta enotnost in vera v prav toliki meri kot sta temelja naše politične demokracije.

* * *

List Times, ki izhaja v El Paso, Ind., pravi, da bi se lahko doseglo harmonijo med eksekutivo in zakonodajo, če bi se podpredsednik vdeleževal eksekutivnih zadev. To je lahko mogoče v gotovih slučajih, a nikakor ne v slučaju, če je ena panoga vlade republikanska, druga pa demokratična.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDR. DRŽAVAH.

Dopis

Joliet, Ill.

Tukaj v Jolietu smo vstanovili družbo 'Slovenski Narodni Dom' in s tem smo pokazali, da se je naša večletna želja vresničila. Imamo namreč Slov. Nar. Dom, v katerem se bomo zbirali in izobraževali, prirejevali veselice, dramatične predstave, javne shode, zabavne in poučne večere, obdržavali društvene seje itd.

Rojaki, velika naloga nas čaka. Poprimimo se tega velikega narodnega dela, kar bo v korist nam in naši mladini, in delajmo naprej po začrtani poti, ne oziraje se na desno ali levo, kaj ta ali oni pravi, da se bo vresničila naša večletna želja, po kateri hrepeni vsak zavedni Slovenec v naši naselbini. Potrebo Slov. Nar. Doma vidi sleherni v naselbini, kateri pa trdi, da nam ni treba Doma, je nasprotnik slovenskega naroda. Njemu je slovenski narod deveta briga, ker rajši vidi, da se slovenska mladina klati po raznih razvpitih dvoranah, po katerih se nabere marsikaj slabega in nič dobrega. Posledica je, da zaničuje svojo lastno mater in svoj lastni narod, iz katerega je izšel in za katerega so naši pradedje žrtvovali marsikaj.

Družba Slov. Nar. Dom je bila vstanovljena dne 28. novembra 1920. Pravila te družbe so izdelana in bodo odgovarjala vsestranskim potrebam v naši naselbini. Začasni gospodarski odbor ali direktorji so bili izvoljeni na javni seji dne 12. decembra, kateri so neprenehoma na delu, da se čimpreje vresniči ta prekoristna ideja.

Prihodnja seja družbe S. N. D. je sklicana na 16. januarja točno ob 7.30 zvečer v John Horvatovi dvorani, vogal Hickory in Ruby ceste. Torej, Slovenci v Jolietu in okolici, vdeležite se te seje in pristopajte v družbo S. N. D. Pripeljite s seboj prijatelje in opozorite vse trgovce na to prekoristno idejo, da bodo delovali z nami, ker le na ta način nam bo uspeh zagotovljen. Spomnite se družbe S. N. D. na društvenih sejah, pobirajte prostovoljne prispevke, kakor je to storilo več društev v Jolietu.

Naj tudi omenim, da bo društvo "Triglav" vprizorilo veseloigro v treh dejanjih "Čevljar" in obenem tudi burko v enem dejanju "Vse naše". Čiste dobiček je namenjen družbi S. N. D. Igra se bo predstavljala v Pulaski dvorani dne 23. januarja ob dveh popoldne in ob polosmih zvečer. Nadaljni program bo objavljen v kratkem.

Za odbor družbe S. N. Doma:

Frank Bambič.
745 Summit St.

Clevelandske novice.

Dne 5. jan. se je vršil pogreb Alojzije Jamnik, ki je bila poznana Sloveneem kot dobra kuharica, stanujoča na 3922 St. Clair Ave. Umrla je 2. jan. zvečer. Doma je bila iz Žabje vasi pri Novem mestu. V Ameriki je bivala 24 let. Tukaj zapušča tri sinove. Bila je članica društva M. B. B. NHZ. Pogreb se je vršil iz Grdinovef mrtvašnice.

Starišem Tomažin na 58, cesti je umrl sinek Domijan, star deset let.

Preminula Frančiška Tavželj je bila stara 24 let, doma iz Ponikve, fara Videm na Dolenjskem. V Ameriki je bivala 8 let. Tukaj zapušča soproga, 2 otroka, očeta in eno sestro. Bila je članica organizacije W. of W. Pogreb je oskrbel pogrebnik Frank Zakrajšek.

Dne 4. jan. je umrl rojak Jakob Cimperman, stanujoč na 1051 E. 70. St., star 39 let. Doma je bil iz vasi Nered pri Velikih Laščah. Doma zapušča tri brate in tri sestre, tukaj pa brata Johna Cimpermana v West Parku, soprogo in šest otrok, najmlajši star eno leto. Bil je član društva sv. Vida št. 25 KSKJ. in Lovskega podp. društva. Pogreb se je vršil 7. jan.

V Warrensville bolnišnici je umrl Anton Tekavčič, samski, star 25 let, doma iz vasi Grad, fara Rob. Doma zapušča očeta, sestro in brata, tu pa enega brata. Pogreb se je vršil 7. jan. iz mrtvašnice Antona Grdine.

Dolgokljuna štorklja, s katero je Jakob Vidmar jako poznan, se je zopet oglasila na njegovem domu in pustila tam zdravo hčerko. — J. Mihaljevič, poslovodja tujezemskega oddelka pri Lake Shore banki, je dobil obisk štorklje, ki je pustila na domu močnega fanta. Ime mu je Borislav Milan.

Poročno dovoljenje sta dobila Anton Svete, 1145 Norwood Rd., in Mary Zidanek, 6424 Spilker Ave.

Slovenska fara sv. Vida zre sedaj v svet s ponosom — brez dolga. Šola je plačana do zadnjega centa. V par letih se bo pa dvignila na mestu sedanje male cerkvice lepa prostorna zidana cerkev.

Pevsko društvo "Jadran" v Collinwoodu dobi v kratkem veliko pošiljatev slovenskih pesmij iz Ljubljane od Glasbene Matice. Pošiljatev bo vsebovala nad 500 raznovrstnih pesmij za moške in mešane zbore, četverospeve, operete, operete itd. Pesmi so najnovejše in vseh vrst, kot se jih pač more dobiti do sedaj v stari domovini.

Državljanske papirje sta dobila 6. jan. na Common Pleas sodniji John Putrih in Mike Sintič.

Jugoslavia irredenta.

Spomini na Tolmin.

"Goriška Straža" je prinobčila sledeči dopis: Bilo nas je nad 60 učiteljev in učiteljic, ki smo polagali izpit usposobljenosti. Stali smo pred znano komisijo, o kateri bi bilo dobro kaj povedati. Iz Tolmina smo odnesli le slabe spomine. Skoz 14 dni največja burja in mraz, nikjer poštenega prenočišča, hrana slaba in draga, nikjer prijaznih ali domačih obrazov, malo prijaznosti in malo narodne zavesti. Že komisija kaže nam nasprotne obraze, a ves Tolmin se ti zdi prav tuja vas. Skoro nobenega slovenskega napisa, povsod tuja govorica, tuja lica. Vojaštva veliko, delavcev dosti, uradnikov preveč. Slovencev nič. Dan 11. novembra mi ostane za vedno v spominu. Vse polno zastav, na trgu vojaška parada, navzoče vse uradništvo in šolska mladina. Vojakom pripenja odlikovanja po Ljubljani znana dama Grom-Vrtovec, občinski komisar dá blagosloviti veliko in malo zastavo, s katero gredo v sprevodu v cerkev, kjer ima vojaški paplan peto mašo in zahvalo, domači pevci pojejo, po maši vdanostni telegram kralju, popoldne godba, na ulici vse polno tujcev in nekaj domačinov, zvečer razsvetljava tudi pri nekaterih domačinih, potem ples, navzoče vse nezavedna inteligenca, ponoči vse hiše popisane z izzivajočimi napisi. — Ni čuda, da smo vsi želeli iz okužene atmosfere!

Tolminski zdravnik

dr. Alfonz Serjun, o katerega nesreči smo svojčas poročali, je po petih tednih zdravljenja zapustil bolnišnico usmiljenih bratov v Gorici ter odšel k morju, da popolnoma okreva.

Laška vojaka napadla Slovenca.

Iz Tolmina se je vračal domov neki Drežničar z aprovizacijskim denarjem. Noč ga je dohitela v Kobaridu. Na kobariškem mostu sta ga napadla dva vojaka in ga vrgla v Sočo. K sreči pa se je vjel za grm in mimoidoči so mu rešili življenje. Vojaka so zaprli.

"Mirno življenje med obema narodoma."

Z Voloskega poročajo, da je prišel k upravitelju Narodnega doma neki fašist in zahteval, da mora izginiti s poslopja hrvatski napis "Narodni dom". Upravitelj je šel radi tega k civilnemu komisarju, ki pa ga je sprejel precej čmerno in rekel, da bi bilo dobro poleg hrvatskega napraviti tudi italjanski napis. Ponoči pa so fašisti vdrli v Narodni dom, sneli hrvatski napis, potem pa kričali in psovali Hrvate pred Narodnim domom. Italjanski politiki tako radi pišejo o potrebi mirnega soživljenja med Italjani in med Jugoslovani, njihove oblasti pa dopuščajo istočasno, da fašisti uganjajo svoje surovosti na jugoslovanski lastnini. Kaj to naj bo mirno soživljenje?

Grozna nesreča z ročno granato.

Pod vasjo Užiče v vitovski občini se je pripetila grozna nesreča. Ročna granata je strašno ranila 17letnega Leopolda Gleščiča, ki je kmalu nato umrl. Njegov 19letni brat Filip je ranjen v nogo. Dva dečka sta lahko ranjena. Ponesrečene so pripeljali v goriško bolnišnico. Dečki so bili našli ono ročno granato v zidovju ter so jo hoteli iztrgati.

Slovenščina v goriškem mestu.

Trg sv. Andreja v Gorici je bil tudi v sedanjih razmerah prav živahen. Ves dan se je razlegala po mestu skoro sama slovenska govorica. Italjani so čez dan vsi dobro znali slovensko, zvečer pa so peli mladi Italjanči po ulicah laško popevko "Marameo", ki pošilja Slovence iz Gorice v Solkan.

Umrl vsled poškodb v bolnišnici.

21letnega Ivana Lebana, ki se je peljal na kolesu iz Ročinja v Gorico, je pritisnil k zidu neki kamijon ter mu prizadejal težke notranje poškodbe. Leban je umrl v goriški bolnišnici.

Roparji so napadli zdravnika.

Na poti proti Staremu Selu je bil napaden občinski zdravnik, ki je pristni Italjan. Roparji so ga končno izpustili.

Okrajni in krajni šolski sveti

na Goriškem so razpuščeni. Generalni civilni komisarijat je izdal odlok za vzpostavitev vseh teh svetov.

V postojnskem in logaškem okraju se odstopa delokrog okrajnih šolskih svetov do nove odredbe okrajnim civilnim komisarjem in delokrog krajnih šolskih svetov županstvom.

Ponarejene poldinarske novčanice.

V Zagrebu so prišli na sled ponarejenim poldinarskim novčanicam, ki so bledejše barve ter se na njih na eni strani odtisk slabo pozna.

Peter Zgaga

Premogorov je hranilnica, v katero je naložila narava veliko energije za bodoče generacije.

* * *

Poznam človeka, ki pravi, da ima strašno odgovorno službo. Vedno govori o svoji službi in odgovornosti. Mnenja je, da bi šlo vse rakom žvižgati, če bi on odnehal.

Naj živi v tej svoji ideji, blagor mu. Rečem le toliko, da je podoben glisti, ki je rila pod zemljo ter govorila: — Jaz nosim svet.

* * *

Katehet je čital zgodbo o izgubljenem sinu: — In oče izgubljenega sina je padel na svoj obraz in jokal.

Otroci so z zanimanjem poslušali. Pa vpraša katehet prvega: Zakaj je jokal oče izgubljenega sina?

— Zato ker je padel na svoj obraz — se je glasil odgovor.

* * *

Učitelj: — Kdo mi more povedati stavek, v katerem sta besedi "deloma-deloma"?

Najbolj pametni vstane rekoč: Mojo stariši so deloma možkega, deloma ženskega spola.

* * *

— Paznik, oni veliki slon, pa mora biti strašansko hud.

— Motite se, gospodična, tako je krotak, da ga lahko krog prsta ovijete.

* * *

Zračne kopeli so baje dobre za revmatizem.

— Da, tudi jaz sem ga dobil od zračnih kopeli.

* * *

Krone in kiklje se danes jako na kratko nosijo.

* * *

Januar je izgubil svoj poklic. Kot april bi moral priti na svet.

* * *

Ko je prišel tisti dan po uveljavljenju prohibicije mož pijan domov, je vzkliknil:

— Da, vsak začetek je težak.

* * *

Mala mestna gospodična je prišla na kmete. Z zanimanjem je vse opazovala in končno šla tudi v hlev. Kmalo bi pa omedlela ko ji je šolen obtičal v neki mehki tvarini.

Farmer stopi k nji ter jo potreplje po rami, rekoč: — Le potolažite se gospočna. Ni vse maslo, kar od krave pride.

* * *

Mladi advokat je imel zagovarjati velikega zločinca. Skrbno je bil sestavil govor, premislil vse podrobnosti ter začel govoriti:

— Ta nesrečni obtoženec... Toda glas mu ni šel iz grla. Ni šlo in ni šlo. Znova je začel: Moj nesrečni obtoženec...

Toda dalje niti besede. Sodnik se obrne k njemu ter pravi:

— Nadaljujte gospod zagovornik. S tem, kar ste dosedaj povedali, se jaz popolnoma strinjam.

* * *

Moj prijatelj se je poročil. Vsi so govorili, da je srečen, izvanredno srečen. Grem torej, da se prepričam.

— Da, povsem sva srečna — je rekla mlada ženica. Jaz vodim gospodinjstvo in kuham, kuham.

— Da, ona kuha, — je odvrnil mož.

— On je vzoren mož. On ne pije nič in ne kvarta.

— Toda kadi.

— Ne, nič več ne kadi. Zdi se mi da je v enem meseeu, ko sva poročena, pokadil eno samo cigaro.

— To je pa čudno — pravim prijatelju. Ti si precej kadil.

— Da, po vsaki dobro večerji sem eno pokadil . . .

Jugoslovanska Katol. Jednota
Ustanovljena l. 1898 — Inkorporirana l. 1900

GLAVNI URAD v ELY, MINN.

Glavni odborniki:
Predsednik: RUDOLF PERDAN, 933 E. 185th St., Cleveland, O.
Podpredsednik: LOUIS BALANT, Box 106, Pearl Ave., Loraln, O.
Tajnik: JOSEPH PISHLER, Ely, Minn.
Blagajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.
Blagajnik neizplačanih smrtnin: JOHN MOVERN, 624 N. 2nd Ave., W. Duluth, Minn.

Vrhovni zdravnik:
Dr. JOS. V. GRAHEK, 843 E. Ohio St., N. S. Pittsburgh, Pa.

Nadzorni Odbor.
MAX KERŽIŠNIK, Box 872, Rock Springs, Wyo.
MOHOR MLADIČ, 2603 So. Lawndale Ave., Chicago, Ill.
FRANK ŠKRABEC, 4822 Washington St., Denver, Colo.

Porotni Odbor.
LEONARD SLABODNIK, Box 480, Ely, Minn.
GREGOR J. PORENTA, Box 176, Bl. Diamond, Wash.
FRANK ZORICH, 6127 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Združevalni Odbor.
VALENTIN PIRC, 319 Meadow Ave Rockdale, Joliet, Ill.
PAULINE ERMENC, 539 — 3rd St., La Salle, Ill.
JOSIP STERLE, 404 E. Mesa Ave., Pueblo, Colo.
ANTON CELARC, 706 Market St., Waukegan, Ill.

Jednotino uradno glasilo: "GLAS NARODA".

Vse stvari, tikajoče se uradnih zadev kakor tudi denarne pošiljatve naj se pošiljajo na glavnega tajnika. Vse pritožbe naj se pošilja na predsednika porotnega odbora. Prošnje za sprejem novih članov in bolniška spričevala naj se pošilja na vrhovnega zdravnika.

Jugoslovanska Katoliška Jednota se priporoča vsem Jugoslovanom za obilen pristop. Kdor želi postati član te organizacije, naj se zglasi tajniku bližnjega društva J. S. K. J. Za ustanovitev novih društev se pa obrnite na gl. tajnika. Novo društvo se lahko vstanovi z 8. člani ali članicami.

ADMIRAL JE ADOPTIRAL SEDEM RUSKIH SIROT

ADMIRAL McCULLY JE DOBIL DOVOLJENJE, DA SME PRIVESTI V WASHINGTON SEDEM RUSKIH SIROT, KI JIH JE PRIPELJAL IZ RUSIJE IN KATERE BO ADOPTIRAL.

Washington, D. C. 6. januarja. — Sedem ruskih otrok katere je privedel v New York podadmiral Newton A. McCully, bivši ameriški visoki komisar v Sebastopolu in na Krimu in katere hoče adoptirati kot svoje otroke, bodo kljub vsemu pripustili v Združene države.

Koraki v tem oziru so bili storjeni včeraj, ko je delavski department potom poslujočega generalnega priseljeniškega komisarja odredil, da se otroke pripusti ter izroči v varstvo admirala McCullya, dokler se ne bo zadeve nadalje raziskalo ter uveljavilo končne akcije. Jamščina je bila določena na $500 za vsakega otroka in to zadevno svoto je admiral že položil.

Takoj po svojem prihodu v Washington je šel admiral McCully v mornariški department, da poda svoje poročilo tajniku Danielsu, kateremu je tudi povedal svojo povest o adoptiranju ruskih otrok. Admiral je šel nato v priseljeniški urad, da se posvetuje o zadevi z delavskim tajnikom in drugimi uradniki. Medtem pa je tajnik Daniels, ki se je pričel živahno zanimati za zadevo, stopil v zvezo z delavskim departmentom in ko je postalo očividno, da ne bodo postali ti otroci breme javnosti, je bilo izdano povelje za paroliranje otrok, katere se je izročilo v oskrbo admirala McCullyja.

Admiral je včeraj odpotoval iz Washingtona v New York ter šel danes na Ellis Island, da prevzame svoje varovance. Odvedel jih bo nazaj v Washington ter odšel nato na dom svoje matere v Anderson, S. C., kjer se bo vršila družinska konferenca glede načrtov, kako skrbeti za otroke in njih vzgojo.

V armadnih mornariških krogih je bilo čuti vse polno govoric glede tega, kako bo admiral, ki je še samec, skrbel za tako veliko družino adoptiranih otrok in to še prav posebno vspričo poročila, da bodo prišli trije nadaljni ruski otroci semkaj, katere bo admiral istotako adoptiral.

Admiral pa je v nekem pogovoru s poročevalcem newyorškega Times zanikal sporočilo, da namerava spraviti v to deželo še nadaljne ruske otroke. Rekel je, da so bili še nadaljni trije otroci, katere bi rad spravil semkaj, da pa tega ni storil, ker je bilo v slučaju enega otroka dvomljivo, če bi prestal zdravniško preizkušnjo na Ellis Islandu, dočim so se v slučaju ostalih dveh starši v zadnjem trenutku odločili, da ju obdrže.

— Kaj pa nameravate storiti z ozirom na neke vrste materinsko skrb ali upliv za te otroke? — je vprašal poročevalec admirala.

— Tej stvari sem posvetil precej misli — je odvrnil admiral, — a ne morem priti do nikakega sklepa, dokler nisem govoril o tej zadevi z materjo v Anderson, S. C. Imam tudi nečakinjo, ki je dovršila Smith College in ki je zelo fina mlada ženska. Pisal sem ji že ter jo vprašal, če bi bila pripravljena nuditi potrebni ženski upliv za te otroke. Pomagal sem vzgajati to deklico ter mislim, da bo z veseljem podpirala mene v nalogi, katero sem si stavil.

Admiral je rekel, da je eden teh otrok, Nikolaj Semnov, star dvanajst let, brez starišev in da je njegov oče padel na nemški fronti takoj ob pričetku vojne.

— Ko sem prvikrat čul o tem dečku, — je rekel admiral, — se je boril v zakopih proti boljševikom. — Deček nima nikakih živečih sorodnikov, a je vedel za mesto, v katerem je živel ter za hišo, kjer je stanoval. Njegova mati je umrla na legarju.

Ljudmila Maneckaja, stara enajst let, nima starišev. Tudi njo sem dobil v sirotišnici v Jalti. Isto velja glede Nine Furinan. Vzbudila je mojo pozornost vsled svoje nadarjenosti. Evgenija Seliganova, stara devet let, je kazala izvanredno skrb in ljubezen do drugih otrok. Vzel sem jo s seboj, da stoji mlajšim na strani.

Mož iz krste.

Življenska zgodba Alberta Juge iz Pariza.

Zapisal H. E. Rogers.

(Nadaljevanje.)

Nikdar ne bom pozabil zadnje pol ure svojega veslanja! Bila je to pravcata mora. Moj čoln ni hotel več ubogati. Neprestano se je zibal in ni mi bilo več mogoče ohraniti ga v pravem teku. Tudi moja moč je pričela pojemati in voda mi je segala že preko nog. Ravno v trenutku, ko sem izgubil že vse upanje, se je pojavil pred menoj črn zid in moj čoln je zadel ob nekaj trdega. Krsta se je takoj preobrnila in padel sem v vodo. Na srečo pa je bila voda le par čevljev globoka in hitro sem splezal ven ter se vrgel na suho zemljo. Črni zid je obstajal iz gozda in rastlin plezalk ob bregu reke. Ko se je pričelo daniti, sem opazil nasprotno obal. Z največjim razburjenjem sem čakal na vzhajanje solnca, kajti do onega časa nisem mogel vedeti, če se nahajam na holandski ali francoski strani reke. Končno se je solnce pokazalo izza oblakov in nebo se je hitro obleklo v ono strašno modrikasto barvo, ki pomenja v tem delu sveta paleč dan.

V svoje veliko veselje sem zapazil, da se nahajam na holandski strani reke in trden v svojem sklepu, da se ne izpostavim nobeni nadaljni nevarnosti, sem vzel svoj sveženj katerega sem rešil iz reke, ga nataknil na drog ter planil v gozd. Nihče, ki ni bil v tej gosti masi dreves, grmičevja, lijan in drugih rastlin, ki predstavljajo tropični gozd, si ne more predsavljati težkoč potovanja po takem terenu. Čutil sem, da me opazuje na tisoče sovražnih oči in da na tisoče takih sovražnih bitij ovira moje korake. Potikal sem se sempatja skozi grmičevje ter skušal najti stezo, ki bi vodila proč od reke, kjer bi me lahko videli ter zopet ujeli. Papige in druge čudne ptice so kričale nad mojo glavo. Več kot enkrat so kosmati obrazi opic strmeli vame in le trden sklep da me ne sme nobena stvar prestrašiti, me je zadržal, da nisem popolnoma izgubil svojih živcev. Končno, popolnoma izmučen, sem se vrgel na tla, razvil svoj sveženj, napravil iz obleke blazino, razgrnil odejo, v kateri sem imel vse zavito ter takoj zaspal. Tako se je končal moj prvi dan prostosti.

Spati sem moral dolgo vrsto ur, kajti ko sem se prebudil, je bilo solnce zopet na iztoku ter je moralo izziti eno uro preje. Predno sem zaspal, sem si skrbno zapomnil, kje leži sever, kajti nisem hotel izgubiti smeri. Naenkrat pa se mi je zdelo, da se tla pod menoj premikajo in takrat sem zapazil, da je na moji obleki vse polno črnih muravelj. Potreboval sem celo uro, da sem se izuebil te zalege ter iztrepal obleko. Nato sem zavžil nekaj svojih zalog, ki so bile vse prepojene z rečno vodo. Ker nisem imel ničesar za piti, sem bil vesel, da je jed vsebovala vodo. Ravno ko sem zaužil neki kos, je nekaj črnega skočilo na moja kolena ter skušalo iztrgati kos iz mojih rok. Bila je opica. Udaril sem jo po ušesih s pestjo, nakar je zbežala na drevo. Spominjam se le še dveh nadaljnih dogodkov iz drugega dne moje blodnje po pragozdu Prvi dogodek je bil, da sem našel steklenico, kar me je napolnilo s strahom, kajti mislil sem, da se nahajajo ljudje v bližini — in ti ljudje so bili brez dvoma moji sovražniki. Druga stvar pa je bila, da sem razkril krasen, kristalno čist studenec. Lahko si mislite, da sem skrbno izmil steklenico ter jo napolnil z dragoceno tekočino. Pričel sem zreti z večjim zaupanjem v bodočnost.

Tretjega dne sem imel neprijeten doživljaj. Sestal sem se z nekim Indijancem. Sedel je na nizki veji nekega drevesa, ko sem ga prvič opazil in očividno je bilo, da me je opazoval že dalj časa.Sestala sva se na nekem precej izčiščenem mestu ter stala nekaj sekund drug drugemu nasproti, nepremično. Nato pa je napravil Indijanec hitro kretnjo ter nameril name dolgo cev. Mislim, da je bila to cev, s katero se izstreli zastrupljene pšice. Ko sem videl to, sem skočil na stran ter pobral debel kos lesa, katerega sem vrgel nanj. Dobro sem meril, kajti zadel sem ga naravnost v obraz. Nato je skočil v grmovje ter izginil. Boječ se napada z druge strani, sem tudi jaz zbežal s pozorišča, čim hitreje sem mogel, a na srečo nisem naletel na nobenega Indijanca več.

V kolikor se morem spominjati, sem preživel še cel nadaljni teden potikajoč se po gozdu. Pogosto sem zadel na mesta, ki so bila popolnoma nepremostljiva in delati sem moral dolge ovinke, da obdržim pravo smer. Divji prašiči so pogosto križali mojo pot in prepričan sem, da me je ob neki priliki zasledoval jaguar. Moja živila so pošla in prehranjevati sem se moral s korenikami in neke vrste zeliščem, ki je slično "celery" in katerega je mogoče zauživati v velikih množinah brez škodljivih posledic. Čutil sem, da postajam vedno slabši ter spoznal, da se moram kljub nevarnosti napotiti nazaj k reki, da najdem tam kako pot v civilizacijo. Vreme se je izpremenilo in pričel je padati dež, vsled česar sem moral vsaih po cele ure vedriti pod velikimi drevesi.

Končno sem obrnil svoje korake zopet proti jugoiztoku ter prišel zopet na breg reke. Nisem pa šel tik ob reki, temveč vsporedno z njo. Potovanje je bilo tukaj lažje in videl sem par čolnov na reki, vendar se vedno skril, kadar so prišli preblizu. Nekega večera sem zapazil majhno kočo, pred katero je neki bel človek žagal les. Sklenil sem približati se mu in naj se zgodi, kar hoče, kajti prišel sem do prepričanja, da je zame nemogoče nadaljevati z beganjem po pragozdu, brez cilja in namena. Hrepenel sem tudi po človeški družbi, kajti nisem mogel več prestajati te strašne samote. Vsled tega sem stopil pogumno naprej proti koči.

Kakorhitro me je zagledal, je Holandec prenehal žagati ter prijel za puško, ki je ležala poleg njega. Pokazal sem na svoje belo lice ter iztegnil svoje prazne roke v znamenje, da nimam nobenega orožja.

Ko sem prišel bližje, sem našel, da govori nekoliko francoski in povedal sem mu, da sem se izgubil v gozdu. Vprašal me je, kam da sem namenjen in rekel sem mu, da bi rad prišel v Brazilijo. Prepričan sem, da je sumil, da sem pobegnil iz kazenske kolonije, kajti skrbno se je izogibal vsakemu vpašanju, odkod prihajam in kako je prišlo do tega, da sem se izgubil v gozdu. Vspričo navadnih okolščin bi bilo to prvo vprašanje, katero bi se stavilo. Sedel sem ter gledal, kako je žagal in zapazil, da je skrbno vedno obračal svoj obraz proti meni in da ni šel nikdar proč od svoje puške. Ko je završil svoje delo, me je odvedel v kočo, kjer mi je ponudil hrane, katero sem zaužil z veliko strastjo. Medtem pa mi je neprestano sledil z očmi. — Njegov sum pa je bil kmalu premagan in končno je pokazal prijateljsko razpoloženje ter mi ponudil visečo posteljo v nekem kotu koče, katero ponudbo sem z radostjo sprejel, potem ko sem preživel toliko samotnih noči v gozdu.

Ostal sem deset dni pri tem prijaznem Holandcu ter mu pomagal žagati les in opravljati druga dela, v povračilo za njegovo gostoljubnost. Šla sva lovit ribe ter streljat divjačino. On je streljal, jaz pa sem pobiral ter nosil ubito divjačino. Tao sva postala najboljša prijatelja. Končno sva odšla do izvira reke v nekem čolnu in tam je imel Holandec nadaljno kočo. Nedaleč od tistega mesta je bila brazilska meja in ves nestrpen sem bil, da jo prekoračim in postanem v resnici prost. Ko sva razpravljala o mojih načrtih, mi je rekel moj holandski prijatelj, da ima nekega prijatelja, ki namerava iti v gornje dele reke Amazonas, da tam trguje in nabira kavčuk. Ali bi hotel iti z njim? Skočil sem pokonci od veselja vspričo tega predloga in po majhnih rekah sva končno dospela do hiše Braziljanca, ki se je nahajala ob vznožju gora. Bil je to velik koščen človek, surov v obnašanju in govoru. Z njim so živeli žena, dva odrasla sinova ter ena hčerka. Rekel je, da ga lahko spremljam, če mu hočem pomagati ter trdo delati, drugače pa lahko ostanem tam, kjer sem.

Ko sva se dogovorila, sem zapustil svojega prijaznega holandskega prijatelja ter ostal dva dni v hiši Braziljanca. Niti ne besedice nisem mogel razumeti tega, kar so govorili, in vsled tega sem se mogel domeniti le z znamenji. Spal in jedel sem dobro, kar je bila velika stvar zame vspričo mojega oslabelega stanja, a moral sem tudi trdo delati. Dejanski mi je pripadlo vse umazano delo pri hiši. — Tako zelo pa sem želel napraviti razdaljo med seboj in francosko Guiano kar največjo, da mi ni niti za trenutek padlo v glavo, da bi se ne pokoril vsem poveljem.

Končno smo odšli na nameravano potovanje, — Braziljanec, neki njegov prijatelj in jaz. Potovali smo seveda s čonlnom, kajti v onih divjih delih sveta so vodne ceste edino prometno sredstvo v deželi. Tekom številnih dni smo prihajali iz enega gozda v drugega ter se ustavljali v naselbinah, da si preskrbimo sveže meso, vodo, pomešano z vinom ter sadje. Bilo je to zelo enolično življenje, a bil sem srečen, kajti vsaki dan sem se bolj oddaljeval od St. Laurent in Cayenne in spomin na ta dva kraja je hitro izginjal, kot oni na zle sanje. Jaz nisem ljubil svojih tovarišev na potovanju, kajti bila sta suroveža, ki sta postopala z menoj kot s sužnjem, a meni sta bila vendar nad vse koristna.

Naenkrat, nekega dne, pa smo se ločili — in sicer na tako dramatičen način, da bi ta dogodek skoro napravil konec moji karijeri. Zadeti smo morali na kako sipino ali drugo oviro v vodi, kajti brez vsakega prejšnjega svarila se je čoln skoro obrnil. Braziljanec je pričel kleti ter me zmerjati v svoji strašni jezi, kajti ob onem času sem jaz krmaril čolnu, ki je imel razpeta jadra. Stal je pred menoj ter mi pretil. Mene je minila potrpežljivost in udaril sem ga s pestjo po licu. Tedaj pa je prijel za veslo in predno mi je bilo mogoče izogniti se, me je udaril z njim po eni strani obraza. Izgubil sem ravnotežje ter padel v reko. Oba Braziljanca nista čaala, da vidita, ali jim utonil, temveč hitro odjadrala. Prav gotovo bi ne ušel smrti, če bi ne prišel na isto oviro, ob katero je zadel naš čoln. Našel sem, da lahko stojim pokonci v vodi, ki mi je segala le do prs.

Klical sem na glas, a čoln se je hitro pomikal naprej in kmalu izginil za nekim ovinkom. Tedaj sem se nahajal v precej malo vrednem položaju, — zapuščen sredi reke. Klical sem ter mahal z rokami in končno zagledal neki čoln, v katerem sta se nahajala dva moža. Prišla sta blizu in prijel sem za čoln, da splezam vanj, ko me je eden njih potisnil nazaj v vodo. Dala sta mi znamenje, naj se primem za zadnji del čolna in tako sta me zlekla na breg reke. Odvedla sta me v neko kočo, kjer sem se slekel ter dal obleko na solnce, da se posuši. Izgubil sem vse, kar sem imel, z izjemo obleke, v kateri sem tičal, kajti vsa moja lastnina se je nahajala na krovu braziljanskega čolna.

Moja nova znanca sta bila nabiralca kavčuka ter poštena fanta Ostal sem v njih družbi nekako dva meseca ter videl, kako se drevesa navrta in kako se postopa z gumijem, dokler ni pripravljen za transport. Dobil sem poseben kraj za nabiranje soka in naučil sem se tudi nekaj stavkov jezika, katerega sta oba govorila. Končno sem dobil čoln, ki je šel v Manaos ob Rio Amazonas, kjer se nahaja središče trgovine z gumijem v gornjem delu reke. V Manaos sem dobil delo na pomolu ter dobil prvo plačilo za svoje delo. Lahko si mislite, da me je veselilo biti zopet v mestu in preživel sem tam osemnajst zelo prijetnih mesecev

Potem ko sem prišel tako daleč, sem sklenil iti ob reki navzdol do izliva ali udariti južno proti Boliviji. Nisem se hotel vrniti po poti, po kateri sem prišel, kajti zdelo se mi je, kot da se vračam v sovražni Sa. Laurent in vsled tega sem stopil v zvezo z nekim trgovcem, ki se je pripravljal, da odide po reki Madeira navzdol do kraja, imenovanega Villa Bella. Dal mi je službo posebnega pomočnika na čolnu in ker sem sklenil izpremeniti svoj poklic, sem nakupil z denarjem, katerega sem prihranil iz zaslužka kot pristaniški delavec, nekaj drobnarij, katere sem sklenil prodajati po bolivijskih vaseh. To potovanje iz Manaos v Villa Bella je predstavljalo najbolj mirni del vseh mojih potovanj, kajti dogodila se ni niti najmanjša stvar, ki bi bila omenjanja vredna Kakorhitro na določenem mestu, sem pričel svojo karijero kot krošnjar. Prodal sem nekaj svoje zaloge, a ne zadosti, da bi lahko izhajal in kmalu sem bil zopet v zadregah. Nekega dne, popolnoma izmučen in dejanski stradajoč, sem se priplazil na neko osamljeno farmo. Ljudje, ki so stanovali na farmi, so bili tako presenečeni vspričo moje zunanjosti, da so se me usmilili, me pridržali pri sebi ter mi dali službo pastirja. Po preteku enega meseca sem imel smolo, da sem se skregal z nekim nadaljnim delavcem na farmi, ki je bil splošno priljubljen, čeprav zelo grdega značaja in posledica ega je bila, da so me dobesedno vrgli iz hiše. S svojimi obrabljenimi čevlji in raztrgano obleko, z dolgo brado ter nepočesanimi lasmi, sem postal pravcat berač ter se počasi privlekel do mesta Trinidad. Tam sem postal hlapec v nekem hlevu in čeprav je bilo posestvo zanemarjeno in plača majhna, sem vendar prevzel službo z velikim veseljem. Izkazalo se je, da je bil moj gospodar pijanec, ki je pretepal svojo ženo in otroke. Nekega večera jih je pretepel tako strašno, da sem jaz skočil vmes in posledica tega je bila, da sem bil ves razpraskan in zbit. Imel sem dosti Trinidada, se podal zopet na pot ter prišel v Santa Cruz. Spotoma sem opravljal vsakovrstna dela.

Santa Cruz je pomenjal srečo zame, kajti takoj drugega dne, ko sem bil tam, sem videl neko prijazno gospo, ki je opravljala neko delo na vrtu. Ta gospa je znala francoski ter bila dejanski že v Parizu. Sprejela me je kot vrtnarja. Priznati moram, da je vedela več o vrtnarstvu kot pa jaz in vsled tega sem delal soglasno z njenimi navodili. Dajala mi je dobro plačo in zopet sem se očistil ter se pričel veseliti življenja. Ko se je mož te gospe vrnil iz Buenos Aires, sem čul od obeh čudovite stvari o tem krasnem argentinskem mestu, ki se da primerjati edinole s Parizom. Njih pripovedovanje je vzbudilo v meni željo, da vidim ta čudoviti kraj in nekega dne sem se z obžalovanjem poslovil od svojih prijaznih delodajalcev ter vzel poštni voz do Tarija. Iskal sem vsepovsod, a nisem mogel najti nobenega dela, kajti iz Trije je bilo mogoče potovati z železnico v Buenos Aires, a za to je bilo treba denarja, katerega sem hotel preje zaslužiti. Eno kupčijo pa sem vseeno napravil, kajti seznanil sem se s prijaznim državnim uradnikom, ki mi je za majhno svoto denarja dal ponarejene listine. Postal sem državljan republike Argentine ter si nadel ime Lareynie, to je ime ceste v Parizu, kjer stoji moja rojstna hiša.

Mesto Tarija ni imelo zame nikake vrednosti in vsled tega sem šel peš v Tupiza, ki leži naravnost proti zapadu. Ko sem porabil tam svojo zadnjo peseto, sem šel delat v neko tvornico, kjer so izdelovali krtače. Vse je izgledalo dobro in že sem pričel delati načrte, kako jo bom pomaknil navzdol v Buenos Aires v teku par mesecev, ko sem se prehladil. Prehlad je posegel tudi po pljučih in končno so me odvedli v bolnico. Moje življenje je viselo na nitki in ko sem okreval, sem bil tako slab, da sem se komaj vzdržal na nogah. Poteklo je celih šest mesecev, predno sem bil zopet tako močan, da sem mogel delati in med tem časom sem porabil vse trdo prislužene prihranke, kajti vodstvo bolnice, ki je izvedelo, da imam nekaj denarja, je zahtevalo plačilo predno sem zapustil zavod. Priznati pa moram, da sem bil deležen večje pozornosti kot pa ostali bolniki.

Ostala mi je le še ena stvar: — Vrniti se nazaj v tvornico ter pričeti še enkrat z delom. Mislim, da je bilo nekako dve leti pozneje, ko sem končno sedel na vlak. Bil sem zelo vznešenega razpoloženja. Razburjen sem bil kot kaka nevesta. Sedel sem pri oknu ter opazoval valovito ozemlje z radostjo, kateri ne morem dati izraza. Končno smo dospeli v ono veliko mesto, kajti zdelo se mi je neizmerno, — s svojimi krasnimi trgi, sijajnimi prodajalnami, gledališči in razkošno razsvetljenimi kavarnami. Skoro ponorel sem ter porabil precej denarja s tem, da sem igral ulogo premožnega kavalirja. Lahko si mislite, kako sem čutil po vsem, kar sem moral prestati v divjinah.

Ko sem se navečal vseh zabav, sem pričel iskati službe. Hotel sem dobiti primerno službo, kajti nameraval sem se za stalno naseliti v tem krasnem mestu.

Smejati se moram, če pomislim na to sedaj, a dejanski sem dobil službo kot sluga na francoskem konzulatu. Tam sem ostal dve leti in pol. Mogoče bi bil še sedaj tam, če bi se me ne polotilo veliko poželjeje, da izvem nekaj o svojih starših in da jih še enkrat vidim, če bi bili še živi. Nisem si upal pisati jim, kajti poslati bi jim moral svoje resnično ime in to bi mogoče bilo usodepolno, Nekega dne pa sem sklenil obiskati jih in naj stane, kar hoče. Hotel sem iti v Pariz, videti stariše ter se vrniti. Mogoče bi se dala oba pregovoriti, da pridota z menoj v Argentino.

Do onega časa sem prihranil precejšnjo svoto denarja in prosil sem za dopust z motivacijo, da hočem obiskati nekega starega strica, ki me želi še enkrat videti. Dobil sem takoj potrebno dovoljenje in tudi potne listine od francoskega konzula. Nato pa sem pričel iskati parnik, ki bi odšel v Evropo ter končno našel enega, ki je hotel odpluti v Genovo. Odplul sem iz Buenos Aires radostnega razpoloženja, kajti prepričan sem bil, da me ne bo nihče spoznal. Francijo sem zapustil kot mlad človek. Sedaj pa sem star štirideset let, sivolas ter poln gub na obrazu, katere so mi zarisale težkoče, skozi katere sem šel.

Na parniku sem delal kot pomagač ter prišel končno v Genovo. Ko smo dospeli v ono pristanišče, so me izplačali ter odpustili. Kakorhitro sem dobil potrebne listine za potovanje v Francijo, sem vzel vlak in dva dni pozneje sem zopet hodil po ulicah in cestah Pariza.

To je bil velik dan zame! Šel sem v neki hotel in kakorhitro je padel mrak, sem šel ven ter se napotil proti svojemu staremu domu Kakšni spomini so se mi vrnili! Kako srečen sem bil, da sem mogel pozdraviti očeta in mater in kako vesela sta bila oba, da me zopet vidita! Izvedela sta za moj beg iz kaznjenske naselbine, a nista izvedela o meni ničesar od onega časa, ko sem zapustil St. Laurent, — vsled česar sta domnevala, da sem že dolgo mrtev.

Bil sem v Parizu pet tednov. Nikdar nisem šel obiskat svojih starišev podnevi, kajti lahko bi me zapazil kak sosed. Prišel sem do prepričanja, da sem popolnoma varen in da je policija dejanski pozabila name.

Ker sem se izpametoval in ker nisem imel niti najmanjšega namena vrniti se med svoje prejšnje apaške tovariše tudi če bi bil v stanu najti jih, sem s pričel ozirati za delom, kajti stariši niso hoteli zapustiti domovine ter pričeti z novim življenjem v novi deželi. Bilo je takrat, ko je padel udarec. Nekdo me je moral videti, ko sem prihajal v hišo starišev ter odhajal iz nje in tajno je informiral policijo. Nekega večera, ko sem ravno odhajal od starišev, so me naenkrat prijeli odzadaj v ozki ulici De la Reynie in v naslednjem trenutku sem spoznal, da se nahajam v rokah dveh detektivov. Odvedla sta me na policijsko postajo. Vprizorjena so bila povpraševanja in identificirali so me s pomočjo moje stare slike ter odtisov prstov, katere so imeli shranjene v antropološkem departmentu policijske prefekture. Moje argentinske listine so se izkazale kot ponarejene — in zopet sem tukaj v ječi!

* * *

S tem končuje povest kaznjenca Alberta Juge, ki je padel po dolgem času zopet v roke francoske policije. Kaj se bo zgodilo z njim, ni znano, a najbrž bo poslan nazaj tja, odkoder je pobegnil, namreč v Cayenne, odkoder se pa najbrž ne bo nikdar več povrnil.

(KONEC.)

Madžarska in Habsburžani.

Na predlog škofa Prohaske, voditelja legitimistov, so sprejeli tako pristaši struj, ki zahteva svobodno volitev kralja, kakor tudi legitimisti formulo, s katero se odpravlja pragmatična sankcija iz leta 1722 z ozirom na vladarsko skupnost z Avstrijo. Odprava pragmatične sankcije nikakor ne krati pravic Karlu, ampak mu je celo v korist. Grof Andrassy izjavlja v "Magyar Hirlapu", da se nanaša odprava skupnost z avstrijsko krono, nasledstvene pravice pa ostanejo neizpremenjene kakor tudi pravice živečega postavnega kralja Karla IV.

Japonski pesniki.

Japonska ima svoj vsakoletni pesniški turnir ali pesniško tekmo in tudi v tekočem letu je imela običajno povprečno število udeležencev, namreč 30.000. Snov za pesnitev določi Mikado sam.

Tisočeri slave Juvito Krvni Čaj

Zakaj bi vi ali katerikoli v vaši družini še nadalje trpel vsled žeoděnih, ledičnih, jeternih ali črevesnih bolezni, glavobola, neprebave, zaprtja, revmatizma, bolečin v križu, nečiste krvi, prehladov in kašlja, če vam bo dal **JUVITO KRVNI ČAJ**, sestavljen iz najčiščejših in najboljših želišč, rastočih na vseh krajih sveta in uporabljajočih od tisočerih hitro in trajno pomoč.

Če je vaš lekarnar ali grocer slučajno brez njega, ne vzemite ničesar drugega, ampak pošljite nam $1.00 za veliko družinsko škatljo, ki bo zadostovala za dvajset dni, ali $5.00 za šest škatelj. Denar dobite nazaj, če ne boste zadovoljni z uspehi.

Juvito Laboratory
South Hills Branch 50, Pittsburgh, Pa.

P. S. Z veseljem vam bomo poslali brezplačno poskušnjo, če pišete panjo.

Doctor Moy

je uspešno zdravil astmo, božjatne napade, medlevco, otrpljenje živcev, srčne, ledične, jeterne in želodčne bolezni; bolečine v glavi, trebuhu in v hrbtu; bolečine v prsih, očeh, nogah ali v križu; otekline revmatizma; kožne bolezni, srbečico, mazule; oslabelost, možke in ženske bolezni sploh, kakor tudi slabo kri; brez operacije v najkrajšem času za najnižjo ceno.

Uradne ure: Med tednom 9. zjutraj do 8. popoldan.
Ob nedeljah: 9. zjutraj do 1. popoldan.

Doctor JIN FUEY MOY
308 Grand St. Pittsburgh, Pa.

Blaznikova Pratika

Cena je 15 centov.

Posebno izdajo za Ameriko smo prejeli iz starega kraja.

Kdor jo hoče imeti naj pošlje takoj poštne znamke in natančen naslov in poslali mu jo bomo.

Slovenic Publishing Co.,
82 Cortlandt St., New York, N. Y.

V Clevelandu, O., se jih dobi v naši podružnici:
6104 St. Clair Ave.

Kje sta moja brata FRANK in LOUIS MIKOLIČ ter sestra JOHANNA? Doma so iz Belevode št. 105, podomače Tkavčevi. Jaz odpotujem v stari kraj, zato bi rad izvedel kaj od svojih. — John Mikolič, Box 87, Lewis Run, Pa.

WSS WSS WSS WSS WSS WSS

Dospelo je novo suho grozdje.

Muškatel zelo sladke debele jagode, boksa 50 funtov $11.—

Cipar grozdje največje in najsladkejše, jagode boksa 50 funtov $11.50

Malo črno grško grozdje, zelo sladko, boksa 50 funt. $9.—

Pošljite $3.00 na račun vsake bokse ki jo naročite in poslali bomo takoj.

Balkan Importing Co.
51 — 53 Cherry St.
New York, N. Y.

OGLASITA NAJ SE

IVAN in MATEVŽ RANCIGAJ. Matevž je v Ameriki že 15 let in Ivan pa 9 let. Pri nas imata pismo od svojega bratranca Pavla Rancigaj.

Upravništvo Glas Naroda,
82 Cortlandt St., New York, N. Y.
(8-10—1)

Rada bi izvedela za naslov svojega strica KARLA KOKELJ. Mislim, da se nahaja v Clevelandu, Ohio. Ako kdo ve za njegov naslov, prosim, da mi naznani, ako pa sam čita ta oglas, ga prosim, da se mi javi. — Mrs. Mary Žigon (roj. Kokelj), Box 691, Forest City, Pa.
(8-11—1)

Slovensko-Amerikanski Koledar za leto 1921 se dobi pri sledečih zastopnikih:

CLEVELAND, O.
Poddružnica Frank Sakser 6104 St. Clair Avenue.
Jakob Resnik, 3599 E. 81 Street.
Charles Karlinger, 1086 Addison Rd.
LORAIN, O.
John Kumse, 1735 E. 33 Street.
Louis Balant, Box 106, Pearl St.
BARBERTON, O.
Albin Poljanec, 188 Melvin Street.
Frank Poje, 807 W. Tuscarawas Ave
WEST NEWTON, PA.
Jos. Jovan, R. F. D. 2, Box 101.
GREENSBURG, PA.
Frank Novak, R. R. 7.
FOREST CITY, PA.
Matija Kmin.
WILLOCK, PA.
Jos. Peternel.
SOUTHVIEW, PA.
Frank Strainer.
AMBRIDGE, PA.
Frank Jakshe 112 Washington St.
BROUGHTON, PA.
Anton Ipavec.
BESSEMER, PA.
Louis Hribar.
DUNLO, PA.
A. Oshaben.
JOHNSTOWN, PA.
John Polanc, 546 Woodland Ave.
PITTSBURGH, PA.
Zvonko Jakše.
Ignac Magister.
Jos. Pogačar, 6307 Berlin Alley.
EXPORT, PA.
Jurij Previč.
FARRELL, PA.
J. Okoren 1109 Beech Street.
CONEMAUGH, PA.
V. Rovanšek, 347 Greeve Street.
CLARIDGE, PA.
Anton Yerina.
STEELTON, PA.
Anton Hren, 252 Main Street.
IMPERIAL, PA.
Val. Peternel.
UNITY STA., PA.
Frank Schifrar.
AURORA, ILL.
Jernej Verbič, 635 Aurora Ave.
NORTH CHICAGO, ILL.
Math. Ogrin, 10 — 10 Street.
JOLIET, ILL.
Frank Laurich, 624 Summit St.
Frank Bambich, 745 Summit St.
CHICAGO, ILL.
Joseph Blish, 1944 W. 22 Place.
SPRINGFIELD, ILL.
Mat. Barborich, 1504 S. 15 Street.
SHEBOYGAN, WIS.
H. Svetlin 1016 St. Clair Avenue.
WEST ALLIS, WIS.
Frank Skok, 485 — 52 Avenue.
INDIANAPOLIS, IND.
Louis Rudman, 737 N. Holmes Ave.
CLINTON, IND.
L. Bolskar, 318 N. 9 Street.
PUEBLO, COLO.
Peter Čulig, 1245 So. S. Fee Ave.
Frank Janesh, 1212 Bohmen Ave.
John Germ, 734 Moffat Avenue.
ROCK SPRINGS WYO.
Anton Justin.
GOWANDA, N. Y.
Karl Strnisha, 114 Miller Street.
LITTLE FALLS, N. Y.
Frank Masle, 39 Danube Street.
ST. LOUIS, MO.
M. Gabrijan, 2834 Lyon Street.
GILBERT, MINN.
Louis Vessel.
ELY, MINN.
Jos. Peshel.
VIRGINIA, MINN.
Frank Hrovatich.
EAST HELENA, MONT.
Frank Hrella.
KLEIN, MONT.
Geo. Zobec.
FRANKLIN, KANS.
Frank Leskovec.
SAN FRANCISCO CAL.
J. Lausin, 558 San Brunno Ave.

Cena 40 centov.

WSS WSS WSS WSS

Kaj jaz zdravim uspešno v kratkem času.

Štirideset let sem preživel v zdravljenju tisočerih in tisočerih oseb od naslednjih bolezni, in če imate kako teh bolezni, pridite k meni, da vam vrnem zdravje. Jaz imam največ izkušenj pri zdravljenju bolezni želodca, črevesa in jeter; bolezni ledic in mehurja; revmatizma zlate žile, naduha, srbečico, nečisto in zastalo kri, izpahke, prišče, katar trakulju, glavobol, bolečine v križu, vse kožne in živčne bolezni, slaba pljuča, splošno oslabelost, ženske bolezni itd. Jamčim za najboljše zdravljenje. Moje cene so najbolj zmerne in zdravljenje najboljše. Pridite in se sami prepričajte. Govori se vaš jezik.

Urdne ure: ob delavnikih od 9. do 6. Ob nedeljah od 10. do 1.

Dr. MULLIN, ŠPECIJALIST S 40 L. PRAKSO.
411 Fouth Ave. (nasproti pošte) **Pittsburgh, Pa.**

NOVI CENIKI

za zlatnino, srebrnino, možke in ženske ure, uhane, zapestnice, ovratnice in vse drugo, tako tudi za prave glasne Columbia Gramofone in prave Vaše slovenske rekorde, so gotovi. Pišite dopisnico, mi ga Vam takoj pošljemo brezplačno.

Ivan Pajk,
24 Main St., Conemaugh, Pa.

ŽENSKA VOJNA.

Zgodovinski roman. — Francoski spisal Aleksander Dumas.

Za "Glas Naroda" priredil G. P.

3 (Nadaljevanje.)

Strah, ki ga ni nikdar zapustil, se je tedaj podvojil v njem in vprašal je jecljaje, kaj naj stori.

— Privezi svoj čoln na ta les, — je rekel Cauvignac ter pokazal na kolec, — tako blizu kot le mogoče pri čolnu onega gospoda.

Ribič se je pokoril in oba pooblaščenca sta bila v stanu otvoriti slednji pogovor:

Drugo poglavje.

— Kaj, vi ste zakrinkan, gospod? — je vprašal, obenem presenečen in razjarjen, človek, ki je prišel z ribičem od Isona, debel človek, star nekako petdeset do oseminpetdeset let, temnih oči, sličnim onim roparske ptice ter že nekoliko osivele brade. Nosil ni sicer nikake krinke, a skrival svoj obraz, kolikor se je le dalo, pod širokokrajim klobukom in svoje telo pod širokim, modrim plaščem.

Natančnejše motreč osebo, ki ga je nagovorila, je dal Cauvignac izraza svojemu začudenju z naglo kretnjo.

— No, gospod moj? — je rekel stari plemenitaš. — Kaj imate?

— Ničesar, gospod, moj. Skoro bi izgubil ravnotežje. Mislim pa, da ste mi naklonili čast ter me nagovorili. Kaj ste rekli?

— Vprašal sem vas, zakaj ste zakrinkani?

— Vprašanje je prostodušno in odgovoril bom nanj z isto prostodušnostjo. Zakrinkal sem se,da skrijem svoje lice.

— Jaz ga torej poznam?

— Mislim da ne. Če bi ga pa enkrat videli, bi ga mogoče enkrat pozneje zopet spoznali in to bi bilo, vsaj po mojem mnenju, popolnoma brez potrebe.

— Zelo odkriti ste, gospod moj.

— Da, če ne more moja odkritosrčnost napraviti nikake škode.

— In ta odkritosrčnost gre tako daleč, da razkrivate skrivnosti drugih?

— Da, če mi ta razkritja kaj prinesejo.

— S čudno rečjo se pečate.

— Za vraga, človek vendar dela, kar more, gospod moj. Bil sem povrsti odvetnik, zdravnik, vojak in pristaš. Vidite, da mi ne manjka izurjenosti.

— Kaj pa ste sedaj?

— Vaš ponižni sluga, — je rekel mladi mož, ki se je priklonil s blinjenim spoštovanjem.

— Ali imate dotično pismo?

— Ali imate dotični blanket?

— Tukaj je.

— Ali hočeva izmenjati?

— Še en trenutek, gospod moj. Vaš govor mi ugaja ter bi ne hotel rad, da bi bilo tega užitka kmalu konec.

— Moj govor pripada, kot jaz sam, popolnoma vam. Govoriva torej, če va mje prijetno.

— Ali hočete, da pridem jaz v vaš čoln ali pa imate rajše, da pridete v mojega, da lahko drživa na strani oba voznika?

— To ni potreba, gospod moj, kajti brez dvoma govorite, kak tuj jezik. — Jaz govorim španski.

— Govoriva torej v tem jeziku, če vam ugaja.

— Izvrstno. Kakšen vzrok, — je nadaljeval plemenitaš, ki se je od onega trenutka naprej posluževal španščine, — kakšen vzrok vas je napotil, da razkrijete vojvodi iz Epernona nezvestobo dotične dame?

— Hotel sem temu častivrednemu gospodu napraviti uslugo ter si zgotoviti njegovo naklonjenost.

— Torej ste jezni na gospodično de Lartigues?

— Jaz? Ravno nasprotno. Imam celo gotovo obveznosti napram njej, kar moram priznati in zelo žal bi mi bilo, če bi se ji pripetila kaka nesreča.

— Torej je gospod baron de Canolles vaš sovražnik?

— Nikdar ga še nisem videl ter ga poznam le po njegovem slovesu ter ne morem tajiti, da velja v splošnem za kavalirja ter pogumnega plemiča.

— Torej ni nikako sovraštvo, ki vas žene k vašemu koraku?

— Zakaj pa? Če bi sovražil gospoda barona de Canolles, bi ga povabil na meč ali pištole in on je preveč kavalirja, da bi odklonil take vrste partijo.

— Torej se moram držati tega, kar ste rekli?

— Mislim, da bo to najboljše.

— Dobro, vi imate torej pismo, ki dokazuje nezvestobo gospodične de Lartigues?

— Tukaj je. Brez očitanja rečeno je to že drugič, da vam ga pokažem.

Stari plemenitaš je vrgel od daleč žalosten pogled na fini papir, skozi katerega so blestele črke.

Mladi mož je počasi razvil pismo.

— Gotovo spoznate pisavo, kaj ne?

— Da.

— Potem mi dajte blanket in dobili boste pismo.

— Takoj. Ali mi dovolite še eno vprašanje.

— Govorite, gospod moj.

Mladi mož je zopet zganil skupaj pismo ter ga utaknil v žep.

— Na kak način ste dobili to pismo v roke?

— To vam bom pač povedal.

— Jaz poslušam.

— Gotovo vam je znano da je prišel vojvoda iz Epernon vsled svoje razsipne vlade v Guienne v velike zadrege.

— Naprej.

— Gotovo vam je tudi znano, da je prišel gospod Mazarin v glavnem mestu v velike zadrege vsled svoje skrajno skope vlade.

— Kaj imata Mazarin in Epernon opravka s to zadevo?

— Čakajte. Iz teh dveh nasprotnih si viad je nastalo stanje stvari, ki je na las slično splošni vojni, v kateri se vsakdo postavi na to ali ono stran. Gospod Mazarin vodi v sedanjem trenutku vojno za kraljico. Vi vodite vojno za kralja. Gospod koadjutor vodi vojno za gospoda Beaufort. Gospod Beaufort vodi vojno za gospoda Montbazon. Gospod de Larochefoucault vodi vojno za gospo Longueville. Gospod vojvoda iz Orleansa vodi vojno za gospodično Soyon. Parlament vodi vojno za narod in konečno so utaknili gospoda Condé ki je vodil vojno za Francijo, v luknjo. Ker bi imel le malo dobička od tega, če bi vodil vojno za kraljico, za kralja, za gospoda koadjutorja, za gospoda Beaufort, za gospo Montbazon, za gospo Longueville, za gospodično Soyon, za narod ali za Francijo, mi je prišla misel, da si ne izberem nobene stranke, temveč sledim onemu, ki mi v tem ali onem trenutku ugaja. Pri meni je vsled tega vse stvar trenutka. Kaj pravite k tej moji misli?

— Zelo duhovita je.

— Vsled tega zbiram krog sebe armado. Vidite jo postavljeno tam na bregu Dordongne.

— Celih pet mož!

— En je več kot jih imate vi sami in zelo krivično bi bilo od vas, če bi moje zaničevali.

— Zelo slabo oblečeni, — je nadaljeval stari plemenitaš, ki je bil slabe volje ter vsled tega nagnjen k omalovaževanju.

— Res je, — je odvrnil mož s krinko. — Zelo so podobni tovarišem Fallstaffa. Fallstaff je eden mojih znancev, angleški plemenitaš. Danes zvečer pa bodo dobili nove obleke in če jih boste jutri zopet videli, boste morali priznati, da so v resnici lepi dečki.

— Govoriva o vas. Nobenega opravka nimam z vašimi ljudmi.

(Dalje prihodnjič.)

Koroške novice.

Teror Heimatsdiensta.

Volkswehrovci so ukradli zavednemu kmetu podomače Ileu v Kotmarivasi najlepšega konja v vrednosti 30,000 K. — Druhal je zažgala skedenj slovenskemu gostilničarju podomače Tomažu na Bistrici v Rožu, v katerem je imel nesrečnež spravljeno vso krmo in žito, kakor tudi mnogo orodja. Škode ima več kot 200,000 K, zavarovan je bil samo za nekaj tisoč kron. — Na surov način so pobijali pred nekaj dnevi v Celoveu na glavnem trgu slovenskega župana, kateri je šel tja po raznih opravkih. — Glavno besedo med nami ima Heimatsdienst bodisi pri odstavljanju duhovnikov, županov, pri odpustitvi od dela ali službe raznih zavednih Slovencev pri raznovrstnih podjetjih ali pri izgonu naših ljudi iz stanovanj. Tako so najprvo začeli divjati naši nemčurji na veleposestvih Holenburg in Heldorf, na stotine ljudi so odpustili od dela in njih družine vrgli iz stanovanja na cesto, pri katerih se je le količkaj dokazalo, da so oddali svoj glas za Jugoslavijo. Najemnike preganjajo, od njih se zahteva, da ne smejo svoje pospravljene krme prodati, kamur sami hočejo, ampak jo morajo odstopiti navedenim nemčurjem ali Nemcem. Če se pa kateri isto protivi oddati pa dobi dekret od Heimatsdiensta. Ta slučaj se je pripodil med najemniki Heldorfovega veleposestva v Butah, občina Bistrica v Rožu. Na ta način so odvzeli Nemci trem slovenskim najemnikom skozi celo leto pridelano krmo. Vsak čas pričakujejo ubogi revčki, da se jih vrže iz stanovanja. Torej kam iti., zima je, kam z živino, krma jim je odvzeta. Mi zavedni slovenski kmetje jim tudi ne moremo veliko pomagati, ker je takih in enakih slučajev več in vsem ne moremo ustreči. Samo tako so odpustili na žagi Heldorfovega posestva na Bistrici v Rožu vse slovenske delavce, kateri so jim znani, da so volili Jugoslavijo. Vrženi so tudi iz stanovanja. Zima je tukaj, dela ni in tudi stanovanja ni dobiti. Kaj začeti? Trije teh revčkov, vsi trije družinski očetje, so šli prosit za delo na Humperško žago v Svetni vasi, tam so jih sprejeli in obljubili stanovanje; eden teh revčkov se je takoj s svojo družino tja preselil. Tretji dan, ko so bili pri delu, pride 'Platzmeister', seveda nemčur, in jim zapove, da naj gredo v pisarno, kjer bodo plačani. Tam jih izplačajo ter odpove se jim delo in stanovanje z besedami: "Ker ste volili Jugoslavijo, ste odpuščeni in se imate tekom treh dni izseliti." Torej kam naj se obrnejo ti nesrečneži? Pri Sloveneih je vse prenapolnjeno s takimi reveži, dočim imajo Nemci in nemčurji prazna stanovanja, ker mečejo Slovence na cesto. Tukaj bi bil potreben energičen korak od strani vlade SHS!

Preganjanje Slovencev.

Iz Pliberka poročajo: Na dan velike komedije, imenovane Versöhnungsfeier, so se Nemci v Pliberku kar cedili samega miru, sprave, bratoljubja in ljubezni do Slovencev, v isti sapi pa nas Slovence zmerjajo, kolnejo in preganjajo ter prevpijejo cele noči v mestu "Horuk čuši, ven s čuši!" Niti pri "spravnem aktu" na Krekovem trgu se Herbst, lekarnar, ni mogel vzdržati, da ne bi pokazal svojega zaničevanja do Slovencev. Ko je namreč objel starega Kuharjevega očeta, izdajalca, ter ga poljubil, mu je ušla iz ust, gotovo iz same ljubezni in spoštovanja, beseda: "Grüss Gott, du Schwarzer!" Iz same ljubezni in miroljubnosti so pliberški Nemci in nemčurji več noči zaporedoma divje razgrajali pred dekanijo in dekanu, ki Nemcem ni pač nič žalega storil in jim šel vedno na roko, kolikor je le mogel, klicali: "Hinaus mit dem Dechant!" Na zadnji sejm je nemčurska druhal brez vsakega povoda pred gostilno pri Roglu napadla župnika iz Vogrč ter vpila nad njim: "Dol s farjem, ubijte ga!" K sreči pa jim je še utekel, drugače bi ne odnesel zdravih kosti. Na tega župnika imajo pa prav posebno jezo nemčurji in ga hočejo po vsej sili pregnati iz njegove fare. Baje imajo celo najete in plačane ljudi, da ga ubijejo; seveda vse v imenu miru, sprave in bratoljubja. Kolika hinavščina! V tej so bili Nemci in nemčurji pač vedno mojstri. Tudi slovenski učitelji nimajo miru in so pod najstrožjim nadzorstvom orožnikov, kakor Herzele in Kuraš, tako da niti drug drugega obiskati ne smeta, ne da bi bila raditega nahruljena od orožnika. To je prava strahovlada, kjub temu, da so Slovenci popolnoma mirni in poparjeni, tako da se niti ganiti ne upajo. Nedavno je bila v Dobu prepropsta ženitnina, na kateri sta bila slučajno dva župnika in en učitelj. Takoj so bili orožniki na mestu in so hoteli pozneje inscenirati celo preiskavo, češ, da smo imeli shod. Čudno pa je to, da so začeli Nemci svojim pristašem zopet deliti razne dobrote, razen moke tudi obleko in usnje. Nadvse značilno pa je, da je nemčurski general Pavlič nedavno na svojem domu rekel svojim podrepnikom, ko jim je prebral neki nemški ferman: "Možje, ostanite zvesti!" Menda pa le sod nekje toči. Treba torej luknjo mašiti.

Beda v Celovcu.

Vdova profesorja Scheiniga je umrla lakote. "Kärntner Tagblatt" je priobčil njeno pismo, v katerem pravi med drugim: "V moji grozni stiski si ne morem drugače pomagati, kot da kličem na pomoč milodarna srca. Moja pokojnina ne zadošča, da bi si mogla kupiti najpotrebnejše. Dva meseca ležim bolna, nikoli si ne morem privoščiti goveje juhe, četudi bi bila ta v moji bolezni najboljša hrana. Soba je mrzla, drv nimam, samo toliko, da si morem skuhati jed. Od moje male pokojnine morata živeti tudi moja hči in moj vnuk. Hči je učiteljica z izpitom, pa ne more dobiti službe. Nakit, perilo, pohištvo, obleko je bilo treba že prodati ali zastaviti, da smo oteli smrti od lakote. Ne najdem nikakega drugega sveta, nego prositi usmiljena srca ljudi za pomoč." Predno so bile te vrstice tiskane, je umrla, in to v bridki zavesti, da je morala zapustiti hčerko in vnuka v najžalostnejšem položaju. Tukaj naj bi delil Heimatsdienst iz svojih "bogatih" zalog!

Kako izpolnjujejo Nemci mirovno pogodbo.

'Lokalanzeiger" poroča, da je državno pravdništvo v Lipskem zaslišalo pred kratkim večje število vojaških oseb, ki so po poročilu entente zakrivile razna vojna zločinstva. Državno pravdništvo je izjavilo, da so obdolžitve entene nezadostno podprte z dokazi in da zato ne more uvesti sodnega postopanja proti dozdevnim zločincem.

CENIK KNJIG

katere se dobi pri

Slovenic Publishing Co.

82 Cortlandt St. New York

Poučne knjige.

Angleščina brez učitelja $	.60
Hitri računar	.50
Navodilo za spisovanje raznih pisem	1.00
Nemški abecednik	.35
Nemško-angleški tolmač	.60
Pravilo dostojnosti	.30
Slovensko-nemški slovar (Janežič Bartol)	4.00
Slovensko-nemški slovarček	1.00
Voščilni listi	.30
Poljedelstvo	.60
Umni kmetovalec	.50

Zabavne in razne druge knjige.

Amerika in Amerikanci	5.00
Andrej Hofer	.30
Avstrijska-Srbska-Ruska vojna	.35
Avstrijski junaki	1.25
Čas je zlato	.30
Cvetina Borograjska	.60
Deteljica, življenje treh kranjskih bratov	.30
Dama s kameljami	1.50
Fra Diavolo	.40
Jočevski katekizem	.30
Gozdovnik, 2 zvezka	1.00
General Laudan	.30
Greh in smeh	.80
Hipnotizem	.35
Krvna osveta	.30
Knjiga za lahkomiselne ljudi, spisal I. Cankar	1.75
Mala sanjska knjiga	.25
Marjetica	.80
Materina žrtev	.60
Miklova Zala	.60
Marija hči polkova	.30
Musolino	.45
Prokleta, 6 knjig	3.00
Prokleta, trdo v platno vezano	4.00
Marijina otroka	.45
Princ Evgenij Savojski	.30
Prvič med Indijanci	.45
Pet tednov v zrakoplovu	2.00
Požigalec	.30
Petrosini znani N. Y. detektiv	.45
Sto letna pratika	.80
Sveta Genovefa	.30
S prestola na morišče	.30
Tiun-Ling, morski razbojnik	.30
V gorskem zakotju	.30
Vohun	1.00
Vrtomirov prstan	.30
Zlatokopi	.45
Doli z orožjem	.50
Zbrani spisi Jakob Alešovec	
Kako sem se jaz likal, Prvi del	1.25
Drugi del	1.25
Tretji del	1.00
Ljubljanske slike. Četrti in peti del	1.50
Ne v Ameriko. Šesti del	1.25

Gledališke igre.

Revček Andrejček	.50
Ne kliči vraga	.40

Zemljevidi.

Združenih držav	.25
Celega sveta	.25
Kranjske dežele	.10
Zemljevidi: New York, Ill., Kans., Colo., Mont. Pa., Minn., Wis., Wyo., W. Va., Alaska vsaki po	.25

Razglednice.

Newyorške, ducat po	.24
Slovenske narodna noša po	.04
ducat	.35

Opomba: Naročilom je priložiti denarno vrednost, bodisi v gotovini, poštni nakaznici ali poštnih znamkah. Poštnina je pri vseh cenah vračunjena.

Rad bi izvedel, kje se nahaja moj prijatelj FRANK KNAFLIC, podomače Andrejcov iz Juršč na Notranjskem. Pred dvema letoma sva bila skupaj v Bradfordu, Pa. Prosim, ako ve kateri rojakov za njegov naslov, da mi ga blagovoli naznaniti. Slišal sem, da se nahaja v Norwichu, Pa. Ako pa sam čita te vrstice, ga prosim, da se mi javi. — John Calister, P. O. Box 18, Morgantown, W. Va.

(8-10—1)

NAZNANILO.

Rojakom iz New Yorka in okolice, ki ne utegnejo med tednom priti v naš urad, naznanjamo, da je naša pisarna odprta vsako **nedeljo** od 9. do 12. ure dopoldne.

Frank Sakser.

Iščem rojaka ANTONA BLAŽIČ, podomače Bicele, doma iz Nove gore pri Novem mestu. Ker mu imam sporočiti iz stare domovine od njegovih starišev nekaj važnega, zato prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da mi ga naznani, za kar mu bom zelo hvaležna; ako pa sam bere te vrstice, naj se pa sam zglasi. Jaz sem prišla sedaj iz starega kraja. Moj naslov je: Aloysia Kovačič, 931 Virginia St., Milwaukee, Wis.

(7-10—1)

Začimbe, šalčka in najraznovrstnejša

domača zdravila

katera priporoča msgr. Kneipp, imam vedno v zalogi.

Pišite po brezplačni cenik.

MATH. PEZDIR

P. O. Box 772, City Hall Station NEW YORK CITY

Dr. Koler

SLOVENSKI ZDRAVNIK

638 Penn Ave. Pittsburgh, Pa.

Dr. Koler je najstarejši slovenski zdravnik, specijalist v Pittsburghu, ki ima 28-letno prakso v zdravljenju vseh moških bolezni.

Zastrupljenje krvi zdravi s glasovitem 606, ki ga je izumel dr. prof. Erlich. Če imate mozolje ali mehurčke po telesu v grlu, izpadanje las, bolečine v kostih, pridite in izčistil vam bom kri. Ne čakajte, kar te bolezen se nalese.

Vse moške bolezni zdravim po okrajšani metodi. Kakor hitro opazite da vam prenehuje zdravje, ne čakaj te, temveč pridite in jaz vam ga bom zopet povrnil.

Hydrocele ali vodno kilo ozdravim v 36. urah in sicer brez operacije.

Bolezni mehurja, ki povzročajo bolečine v križu in hrbtu in včasih tudi pri puščanju vode, ozdravim s gotovostjo.

Revmatizem, trganje, bolečine v taklinc, srbečica, škrofle in druge kožne bolezni, ki nastanejo vsled nečiste krvi, ozdravim v kratkem času ni potrebno ležati.

Uradne ure: vsak dan od 9. ure zjutraj do 8. zvečer; v petkih od 9. zjutraj do 5. popoldne; ob nedeljah od zjutraj do 2. popoldne.

IŠČEM SLOV. KUHARICO,

ki je zmožna delati v restavrantu. Kateri veseli, naj se oglasi pri Mrs. Theresia Uršič, 1704 East 28th St., Lorain, Ohio.

(6-12—1)

KRETANJE PARNIKOV

KEDAJ PRIBLIŽNO ODPLUJEJO IZ NEW YORKA.

PESARO	12 jan.	—	Genoa
BELVEDERE	15 jan.	—	Trst
LA TOURAINE	15 jan.	—	Havre
FINLAND	15 jan.	—	Cherbourg
SAXONIA	18 jan.	—	Cherbourg
PANNONIA	18 jan.	—	Trst
ADRIATIC	19 jan.	—	Cherbourg
IMPERATOR	20 jan.	—	Cherebourg
REGINA	20 jan.	—	Genoa
FRANCE	20 jan.	—	Havre
ZEELAND	22 jan.	—	Chebourg
SAXONIA	22 jan.	—	Cherbourg
AQUITANIA	25 jan.	—	Cherebourg
ROTTERDAM	25 jan.	—	Boulogne
ARGENTINA	29 jan.	—	Trst
LA SAVOIE	29 jan.	—	Havre
ITALIA	1 febr.	—	Trst
AQUITANIA	3 febr.	—	Cherbourg
KROONLAND	5 febr.	—	Cherbourg
LA LORRAINE	5 febr.	—	Havre
ALBANIA	8 febr.	—	Cherbourg
PRES. WILSON	9. febr.	—	Trst
LAPLAND	12 febr.	—	Cherbourg
RYNDAM	12 febr.	—	Boulogne
ADRIATIC	16 febr.	—	Cherbourg
LEOPOLDINA	16 febr.	—	Havre
FRANCE	17 febr.	—	Havre

Glede cen za vozne listke in vsa druga pojasnila, obrnite se na tvrdko.

FRANK SAKSER
82 Cortlandt St., New York

LLOYD SABAUDO 3 State Street New York

Prihodnji odplutje iz N. Y. parnik na 2 vijaka PESARO — 12. Jan.
REGINA D' ITALIA — 20. Jan.
Izdajajo se direktni vozni listki do vseh glavnih mest v Jugoslaviji.
Brezplačno vino potnikom 3. razreda.

French Line

COMPAGNIE GENERALE TRANSATLANTIQUE

V JUGOSLAVIJO PREKO HAVRE

LA TOURAINE	18. januarja
FRANCE	20. januarja
LA SAVOIE	29. januarja
LORRAINE	5. februarja

POSEBNA VOZNJA NARAVNOST DO HAMBURGA

NIAGARA ..... 5. januarja

Direktna železniška zveza iz Pariza v vse glavne točke Jugoslavije.

Hitri parniki s štirimi in dvema vijakoma.

Poseben zastopnik jugoslovanske vlade bo pričakal potnike ob prihodu naših parnikov v Havru ter jih točno odpremil, kamor so namenjeni.

Parniki Francoske črte so transportirali tekom vojne na tisoče čehoslovaških vojakov brez vse neorilike.

Za šifkarte in cene vprašajte v

DRUŽBINI PISARNI, 19 State St., N. Y. C.

ali pa pri lokalnih agentih.

Cosulich črta

Direktno potovanje v Dubrovnik (Gravosa) in Trst.

BELVEDERE
22. januarja
ARGENTINA
29. januarja
PRES. WILSON
9. februarja

Potom listkov, izdanih za vse kraje v Jugoslaviji in Srbiji.
Razkošne ugodnosti prvega, drugega in tretjega razreda.
Potniki tretjega razreda dobivajo brezplačne vino.

PHELPS BROTHERS & CO.

Passenger Department
4 West Street New York

U. S. MAIL STEAMSHIP COMPANY, INC.

Iz New Yorka v Italijo naravnost

v Napolj, -- Genovo

PALERMO, — MESSINO.

Parnik na dva vijaka **PRINCESS MATOIKA** 18.500 ton deplacementa 11.000 ton nosilne teže

bo odplul 20. januarja.

Izvanredne udobnosti. — Izborna služba.

Cene v Napolj: za kabine od $150. naprej. Za tretji razred $95.00 in $5.00 vojnega davka.

Potniški oddelek: 45 Broadway, New York. Telefon: Whitehall 1200.
Oddelek za tovore: 120 Broadway, New York. Telefon: Rector 6300.

CUNARD ANCHOR LINE

Parnik "ITALIA"
odpluje 1. februarja
v Dubrovnik in Trst
Cena za tretji razred:
V Dubrovnik $125.00
V Trst $115.00
in $5.00 vojnega davka.

Parnik 'PANNONIA'
odpluje 18. januarja
v Dubrovnik in Trst
Cena za tretji razred $125.00 in $5.00 vojnega davka...

V vašem mestu je Cunard Anchor agent. Pojdite k njemu.

COLUMBIA GRAMOFONE

OD $35.50 — $350.00 — VELIKA ZALOGA — PLOŠČ V VSEH JEZIKIH. BREZPLAČNE CENIKE DOBITE PRI:

VICTOR NAVINŠEK, 331 Greeve St., CONEMAUGH, PA.